

КОМУНИСТ

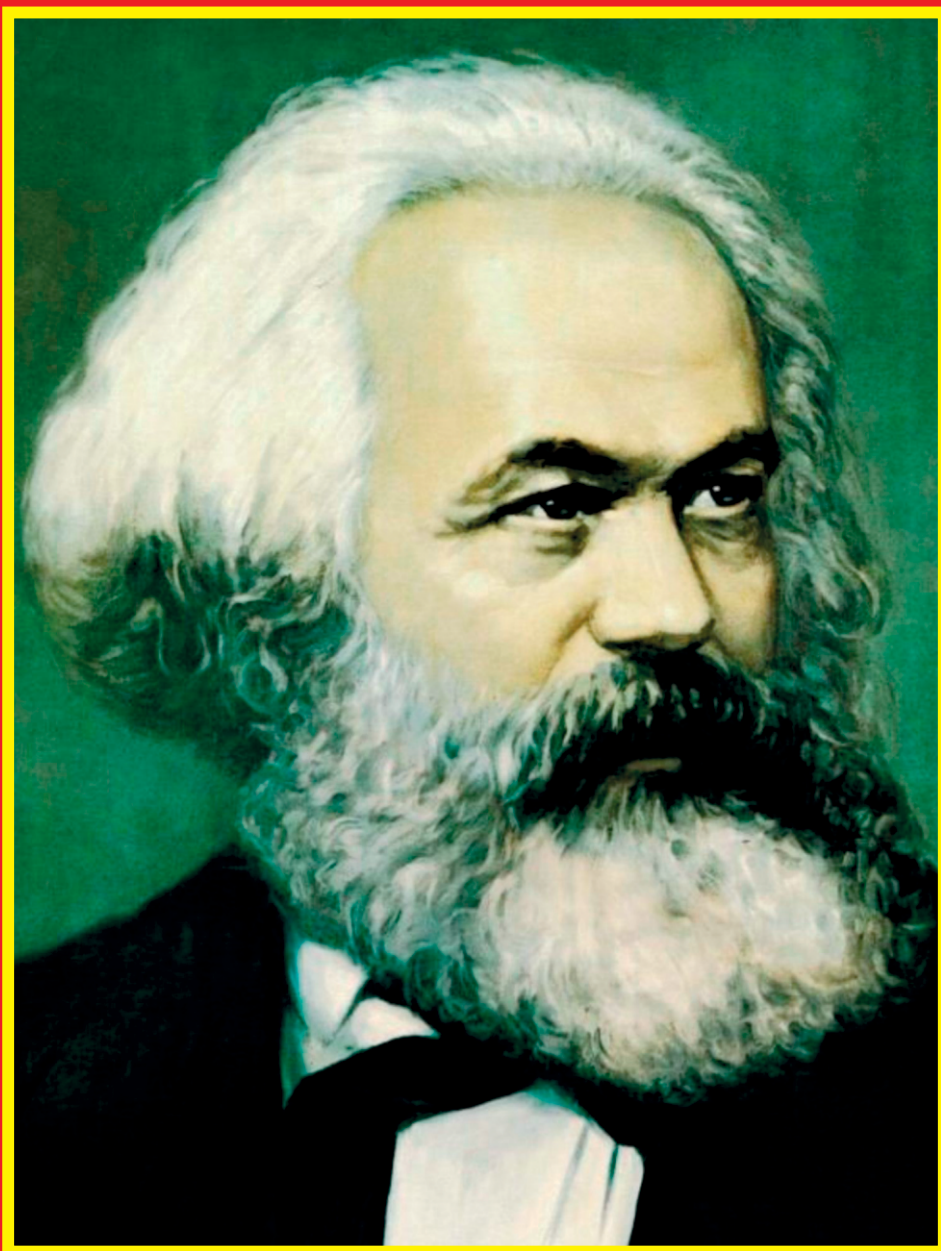
Пролетери свих земаља, уједините се!

Информативни билтен

УГ Комунисти Републике Србије

Број 13

25. мај 2018.
Београд

200 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА ВЕЛИКОГ МАРКСА

Пише: Драган Гаћеша

200 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА ВЕЛИКОГ КАРЛА МАРКСА

У немачком граду Триру 5. маја 1818. године рођен је Карл Маркс, комуниста, револуционар, филозоф, економиста, писац, интернационалиста, хуманиста, визионар, оснивач научног социјализма и историјског и дијалектичког материјализма. Био је највећи критичар капитализма и најупорнији борац за његово рушење. Као творац теорије и тактике пролетерске револуције, наметнуо се као предводник радничког и комунистичког покрета као и вођа Прве Интернационале. Својим делима осветлио је једини могући пут који раднике ослобађа од експлоатације а то је револуционарни пут. Написавши хиљаде страница у својим делима („Прилог јеврејском питању“, „Тезе о Фојербаху“, „Манифест Комунистичке Партије“, „Капитал“, „Беда филозофије“, „Критика Готског програма“...) ударио је темељ научној теорији која је по њему добила назив Марксизам. Маркс је своју теорију дефинисао као борбену и револуционарну. Маркс каже да филозофија у пролетеријату налази своје материјално оружје, а пролетеријат у филозофији своје духовно оружје. Његове књиге које је писао са страшћу и студиозношћу генијалног научника, као ни једне до данас су промениле историју цивилизације пошто су утицале да Лењин, Тито, Мао Це Тунг, Ким Ил Сунг, Хо Ши Мин и Фидел Кастро оружаним револуцијама сруше капитализам. Крајњи циљ револуције је ликвидација свих облика човекове неслободе, свих облика његове отуђености, писао је. Са правом се сматра првим класиком марксизма а одмах до њега су Фридрих Енгелс и Лењин и то су три класика марксизма. До данас се још нико није приближио висинама класика марксизма. Марксово учење су најдоследније у пракси применили комунисти у СФРЈ развијајући **Самоуправни Социјализам** на основу величанствене Марксове идеје да асоцијација слободних произвођача управља производњом, а не партијска бирократија. После разбијања СФРЈ марксизам су дебилизоване четничке власти избациле из свих школа и факултета у Србији. **Где су данас хиљаде професора марксизма?** Марксов „Капитал“ се данас као најквалитетнија анализа капитализма изучава на најелитнијим факултетима у свету. Капитал као предмет је избачен са свих факултета у Србији. За живота генијални, искрени и храбри Маркс је био највише нападана и оспоравана личност. Где год да је боравио представљао је опасност за капиталистичке власти које су га прогањале те је већину свог живота провео у изгнанству у Француској, Белгији и на крају Енглеској где је и умро. Умро је у Лондону у 65. години свога живота, исцрпљен дугогодишњим научним и практично-политичким радом, болестан у тешким материјалним условима. Говорећи на његовом гробу Енгелс је рекао: „Престао је да мисли највећи живи мислилац“. Фалсификатора марксизма одувек је било, али никада као данас када квазилевичарство буја на све стране. Партија „Комунисти Србије“ се држи Лењиновог тумачења Марксових радова које гласи: „Суштина целокупног учења Маркса и Енгелса своди се на неопходност насилне револуције“. Маркса и комунизам у Србији и целом свету, интелектуално и морално јадни и бедни капиталистички плаћеници и данас нападају свим средствима. Међутим у центру антикомунизма у САД 1999. године на интернету је годину дана трајало гласање за првог мислиоца прошлог миленијума у којем су милиони американаца учествовали. Маркс је убедљиво победио испред Ајнштајна. Никаква неофашистичка пропаганда ни манипулација не може укаљати нити умањити лик и дело великог и до данас непревазиђеног Маркса.

Подсетимо се завршних генијалних, искрених и борбених порука из „**Манифеста Комунистичке Партије**“:

КОМУНИСТИ С ПРЕЗИРОМ ОДБИЈАЈУ ДА КРИЈУ СВОЈЕ ПОГЛЕДЕ И НАМЕРЕ. ОНИ ИЗЈАВЉУЈУ ОТВОРЕНО ДА СЕ ЊИХОВИ ЦИЉЕВИ МОГУ ПОСТИЋИ САМО НАСИЛНИМ РУШЕЊЕМ ЧИТАВОГ ДОСАДАШЊЕГ ДРУШТВЕНОГ ПОРЕТКА. НЕКА ВЛАДАЈУЋЕ КЛАСЕ ДРХТЕ ПРЕД КОМУНИСТИЧКОМ РЕВОЛУЦИЈОМ. У ЊОЈ ПРОЛЕТЕРИ НЕМАЈУ ШТА ДА ИЗГУБЕ СЕМ СВОЈИХ ОКОВА, А ДОБИЋЕ ЧИТАВ СВЕТ.

ПРОЛЕТЕРИ СВИХ ЗЕМАЉА УЈЕДИНИТЕ СЕ!

ИЗВЕШТАЈ СА МЕЂУНАРОДНОГ САСТАНКА КОМУНИСТИЧКИХ И РАДНИЧКИХ ПАРТИЈА У ЛЕЊИНГРАДУ И МОСКВИ

У времену од 02. до 08. 11.2017. године у Лењинграду и Москви одржан је 19. Међународни састанак Комунистичких и Радничких партија, чији организатор је била КП Руске Федерације. Учествовале су 103 делегације Комунистичких и Радничких партија из целог света. Тема састанка је била „100 година Велике Октобарске Социјалистичке Револуције: Идеали комунистичког покрета, јачање борбе против империјалистичких ратова, за мир, за социјализам“.

На састанку су присуствовали и делегати из партије „Комунисти Србије“ као и партије чланице Координационог одбора са простора бивше Југославије: Социјалистичка Радничка Партија Хрватске и Комунистичка Партија Македоније. Поред нас из Србије је била присутна и НКПЈ.

ДЕЛЕГАЦИЈЕ ИЗ СФРЈ И ДРУГ АНДРЕА ВЕТОКИЈА

**ФОТОГРАФИЈА СА ГЕНЕРАЛНИМ СЕКРЕТАРОМ
КП РФ ГЕНАДИ ЗЈУГАНОВИМ**

Поред учешћа на званичним скуповима, наша делегација је учествовала и на митингу у Москви, који је организовала КП РФ. Том приликом испред Координационог тела Југословенских КП и РП ношена је Југословенска тробојка са петокраком.

Наша делегација имала је билатерарне састанке са делегацијама многих Комунистичких партија као нпр. са делегацијама КП Руске Федерације, Северне Кореје, Шпаније, Румуније, Венецуеле итд.

Упућен је позив свим Комунистичким и Радничким партијама да чвршће сарађују и да координирају своје активности у борби против капитализма.

РЕФЕРАТ ПАРТИЈЕ КОМУНИСТИ СРБИЈЕ

ДРАГИ ДРУГОВИ

У име партије „Комунисти Србије“ поздрављам све делегате и желим вам пуно успеха у раду. Посебно поздрављам комунисте из социјалистичких држава, јер су успешно сачували и одбранили социјалистички систем, као и комунисте који се са оружјем у рукама као прави лењинисти боре против капитализма. Само ви имате морално право да прославите 100 година Велике Октобарске Социјалистичке Револуције. Ми који живимо у земљама капитализма, овај датум само обележавамо јер нисмо извршили свој основни задатак а то је рушење капитализма.

Партија „Комунисти Србије“ је револуционарна марксистичко-лењинистичка партија чврсте југословенске оријентације. Држимо се чврстог Лењиновог става: „Смена буржоаске државе пролетерском, немогућа је без насилне револуције“. Такође као најдоследнији тумач учења Маркса и Енгелса писао је: Суштина целокупног учења Маркса и Енгелса своди се на неопходност насилне револуције. Дакле за праве комунисте нема мирног начина рушења капитализма. Ми не признајемо разбијање СФРЈ и боримо се за њену реинтеграцију, да би њени народи поново били слободни, као што не признајемо ни разбијање СССР-а. За Комунисте Србије ја се данас налазим у Лењинграду а не у Санктпетербургу.

Пре 100 година у овом предивном граду десио се најзначајнији догађај у историји цивилизације. Лењин је са својим саборцима успешно извео Велику Октобарску Социјалистичку Револуцију. Тако је после неколико хиљада година елиминисана највећа неправда која је владала у односима међу људима а то је експлоатација човека од стране човека. Формирано је друштво у коме не постоји класа експлоататора и у коме се вишак вредности користи за задовољавање опште друштвених потреба. Зато је Лењин као вођа револуције и класик марксизма највећа историјска личност. Нико није већи од Лењина. Он је цео свој живот посветио револуцији. То су учинили и Тито, Мао Це Тунг, Ким Ил Сунг, Хо Ши Мин, Фидел Кастро и оружаним револуцијама срушили капитализам. Нису биле и неће бити све оружане револуције успешне, али други начин за свргавање буржоазије са власти не постоји. Да је данас Лењин међу нама, не бисмо седели у овој сали него бисмо журишали на палате буржоаских институција.

Дубоко смо разочарани што су се многе комунистичке партије одрекле Лењинизма док неке отворено, а неке прикривено сарађују са буржоазијом. Чињеница је да данас мењшевици доминирају у односу на бољшевице. Апелујемо да све партије елиминишу мењшевице из својих редова као што је то Лењин чинио.

„Комунисти Србије“ су следбеници славне КПЈ која је са Маршалом Титом на челу ослободила Југославију од фашиста и извела социјалистичку револуцију. У револуцији је погинуло 50000 чланова партије, 70000 скојеваца и исто толико кандидата за партију. Ми те жртве никада нећемо заборавити, као ни жртве милиона комуниста који су своје животе широм планете дали у револуцијама и за одбрану револуција. Због тих великана ниједан комуниста не би смео да напусти идеју о револуционарном мењању света. Сваки комуниста треба да је у партији зато што прихвата комунистичку идеју, треба да је непрекидно проучава, ако има капацитета и да је унапреди, да верује у остварење те идеје и што је најважније од свега да је спреман да се жртвује за идеју комунизма. Борба комуниста који ни-

су спремни да се жртвују за идеју унапред је осуђена на неуспех. „Комунисти Србије“ су мала партија која данас нема капацитета да поведе народ у револуцију али га никад неће лагати да се данашњи капитализам може поправити. Грађанима ће бити све горе. Сви смо жртве капитализма и зато га морамо срушити. Погледајмо само ужасне податке Уједињених Нација, мада је реалност још стравичнија када се помињу ратови широм планете, да сваке 3 секунде једно дете умре од последица глади, да милијарда деце не иде у школу, да су од 65 милиона миграната 40 милиона деца, о новим и старим болестима, затрованим лековима и затрованој храни, еколошким катастрофама итд. Ми стално указујемо да су главни кривци за то носици неофашизма данас а то су САД и најмоћније државе ЕУ. Они производе и производиће нове и нове ратове и оружане сукобе и направиће још много зла и недаћа на планети. У нашем ЦК сви имамо ратно искуство а последње је било у сукобу са НАТО пактом. Пошто смо на својој кожи осетили све ужасе рата најчвршће смо одређени за вечни мир који ће наступити тек са нестанком капитализма.

Постављамо питање. Докле ћемо да трпимо и да оклевамо? Свака суза преплашеног детета које бежи из ратног ужаса, сваки плач детета које гладује и све остале неправде на свету обавезују нас да се супротставимо капитализму свим средствима која нам стоје на располагању. Ми не позивамо ни на какав авантуризам већ на консолидацију комунистичког покрета на чијем челу ће бити револуционари као у време Великог Октобра.

Позивамо комунисте из социјалистичких земаља да се ставе на чело комунистичког покрета и да покажу много више међупартијске солидарности. Ми смо сведоци и поносимо се како је СФРЈ помагала скоро све комунистичке партије, антиколонијалне покрете и прогресивне организације у свету. Будимо Лењинисти и интернационалисти у пракси. На крају предлажемо да се подржи наша вишегодишња и све масовнија иницијатива за формирањем Нове Комунистичке Интернационале по угледу на Лењинову.

**ЖИВЕЛЕ ИДЕЈЕ ВЕЛИКЕ ОКТОБАРСКЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ РЕВОЛУЦИЈЕ!
ЖИВЕО СВЕТСКИ КОМУНИСТИЧКИ ПОКРЕТ!**

ТИТО У МИНИ „ЈУГИ”

На простору IV мини Југославије у Суботици од 14. до 24.08.2017. одржава се омладински камп са креативним радионицама у којем учествују млади из комунистичких и прогресивних организација из 8 земаља: Француске, Јапана, Шпаније, Турске, Холандије, Аргентине, Финске и Србије. У суботу 19.08.2017. била је велика радна акција у којој су учествовали и грађани Суботице, као и откривање бисте Јосипа Броза Тита рад вајара Фрање Мачковића. У мини „Југи“ се негују вредности Титове Југославије и у овом кампу се то наставило. Живот заједно, јер су се окупили грађани свих 27 националности који живе у Суботици. Бисту Тита радили су млади из света, а познато је да је несврстаност била једна од темеља Социјалистичке Југославије. У појединим акцијама у овом кампу учествовали су и „Комунисти Србије“ из Суботице и чланови „Центра Тито“. И овога пута средства јавног информисања нису поменула учешће „Комуниста Србије“ у овој манифестацији.

Piše Elena Morozova

INTERVJU DEJANA JOVANOVIĆA PREDSEDNIKA GO KS „PRAVDI“

VERUJEM U OŽIVLJAVANJE SOCIJALISTIČKE JUGOSLAVIJE

Predsednik beogradskog gradskog komiteta Partije „Komunisti Srbije“ Dejan Jovanović odgovara na pitanja novinarkе „Pravde“ Elene Morozove.

1. Koje mesto u političkom sistemu zemlje zauzima vaša partija?

„Komunisti Srbije“ su revolucionarna marksističko-lenjinistička partija Jugoslovenske orijentacije, čvrsto se držimo Lenjinovog stava, da stvaranje proleterske države umesto buržoaske nije moguće bez nasilne revolucije. Mi ne priznajemo raspad SFRJ, borimo se za njeno obnavljanje i smatramo se sledbenicima Komunističke Partije Jugoslavije, koja je na čelu sa Maršalom Titom posle oslobođenja zemlje od fašizma izvršila socijalističku revoluciju. Na žalost, zbog jake antikomunističke propagande, razjedinjenosti samih komunista (podela na Titoiste, Staljiniste itd.), značajnog nedostatka materijalno-finansijskih sredstava uticaj komunista na društveno-politički život u Srbiji je praktično nestao.

2. Koji su ciljevi i zadaci „Komunista Srbije“ danas?

Mi smo mala partija, nažalost, još uvek nemamo kapacitet da ispunimo svoj osnovni zadatak-srušiti kapitalizam, povesti narod i inspirisati ga za novu socijalističku revoluciju. Na srpskoj političkoj sceni ne postoji jaka komunistička partija koja je u mogućnosti da povede nezadovoljne narodne mase u otvorenu borbu protiv kapitalizma. Mi pozivamo naše sunarodnike da se ne mire sa postojećim sistemom, da se bore za svoja prava i da ne nasadaju na priče da pod određenim uslovima u kapitalizmu može da se javi „ljudsko lice“. Naša partija je odana principima Lenjinizma, mi ne idemo ni na kakvu saradnju sa buržoazijom. Mi se zalažemo za novi socijalistički preobražaj na celom postjugoslovenskom prostoru.

3. Kako vi objašnjavate sadašnju političko-ekonomsku situaciju u Srbiji?

Nju sa punim pravom možemo nazvati vladavinom haosa. Postoji sistematsko podrivanje državnog i društvenog sistema zemlje pomoću prikrivenog uticaja vodećih kapitalističkih država. Zapadu ne odgovara jaka, na Rusiju orijentisana preporođena Jugoslovenska republika. Zbog toga oni destabilizuju socijalni i duhovni život u Srbiji, usađuju ideje liberalne demokratije a u isto vreme ekonomiju izgrađenu na čistoj tržišnoj osnovi. Moram da konstatujem: Preko sadašnjeg menjanja istorijskih činjenica, filmske industrije, društvenih mreža zamagljuje se istorijska istina o srpskom društvu idejnih i moralnih vrednosti, dezorijentacija omladine, promena pogleda na svet i ideološki stavovi.

U pozadini ogromne spoljašnje zaduženosti u zemlji je ekonomski kolaps: Pljačkaška privatizacija, uništena vodeća industrijska preduzeća koja su stvorila armiju nezaposlenih, koji stalno, ali uzalud štrajkuju. U pogledu razvoja zdravstva, obrazovanja, kulture i nauke Srbija je unazađena u poređenju sa SFRJ, zato stalno raste kriminal i nasilje, alkoholizam, narkomanija itd.

4. I prirodno, socijalno raslojavanje...

Nesporno, ono je dostiglo čudovišne razmere: nasuprot prosperiteta 10% populacije, 90% vegetiraju u siromaštvu.

5. Nekoliko bivših jugoslovenskih republika-Slovenija, Hrvatska, Crna Gora su postale članice NATO, a prve dve su ušle u sastav Evropske Unije. Preti li Srbiji „perspektiva“ popunjavanja redova tih organizacija i kako se prema tim problemima odnosi vaša partija?

Mi jednoglasno ne podržavamo slične težnje i više puta smo demonstrirali protiv toga, izvedeći svoje pristalice na akcije protesta. Srbija je potrebna NATO-u samo zato, da bi SAD mogle proširiti svoje prisustvo na Balkanu, postavljajući tamo nove baze. Većina Srba je protiv ulaska u EU i Severnoatlanski pakt. Istovremeno najveći deo parlamentarnih i vanparlamentarnih partija se bori za ulazak Srbije u ove organizacije. Od 1.marta 2012.godine naša zemlja je zvanično dobila status kandidata za članstvo u EU.

6. Da li je vaša partija predstavljena u parlamentu?

Ne, i u skorije vreme situacija će se malo je verovatno promeniti: sve političke partije, zastupljene u parlamentu-kako one koje podržavaju vlast, tako i opozicione- su na antikomunističkim pozicijama i pristalice su kapitalističkih društveno-ekonomskih odnosa.

7. Vlast u Srbiji na putu u NATO i EU ometa nerešen Kosovski problem. Beograd još uvek odbija da prizna suverenitet svoje pokrajine?

Kosovo je najočigledniji primer kursa zapada po razbijanju mnogonacionalnih država. Autonomna pokrajina Kosovo je neotudiv deo naše zemlje, drsko otet od strane albanskih terorista pod rukovodstvom NATO. Naime, Vašington je podstrekivao vladu tzv. Kosova ka jednostranom proglašenju nezavisnosti 17.februara 2008.godine. Važan trenutak: otcepljenje od Srbije je izvedeno silom, bez referenduma. Mi smo zahvalni Rusiji što nije priznala kvazi državu Kosovo i na podršci Srbiji po tom pitanju.

8. Vi ste govorili o razjedinjenosti levih snaga u Srbiji. Evo i na međunarodnom forumu „Oktobar 1917.god-proboj ka socijalizmu“ u Moskvi vašu zemlju predstavljaju dve partije: „Komunisti Srbije“ i „Nova komunistička partija Jugoslavije“. Postoji li kod njih interakcija?

Mi se zalažemo za saradnju svih levih partija i pokreta u Srbiji. Prirodno, sarađujemo i sa NKPJ.

9. Da li razmišljate o ujedinjenju vaših partija?

Danas je to malo verovatno: u ovom trenutku postoje nepremostiva organizaciona i politička neslaganja. Mi smo privrženi strategiji Josipa Broza Tita, dok su NKPJ poklonici Josifa Staljina. Međutim, to nas ne sprečava da održavamo zajedničke proteste, posebno, protiv ulaska Srbije u NATO i EU.

Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

ПРАВДА

Газета основана 5 мая 1912 года В. И. Лениным

Орган Центрального Комитета КПРФ

Нацистские угрозы

Национал-радикалы пригрозили в день выборов президента РФ 18 марта заблокировать работу всех российских дипломатических представительств...

Читайте дальше ➔

НОМЕРА ГАЗЕТЫ   АРХИВ   ИЗ РЕДАКЦИОННОГО ПОРТФЕЛЯ   КОНТАКТЫ   Поиск по сайту

Главная > Номера газеты > №2 (30645) 12—15 января 2018 года > Верим в возрождение социалистической Югославии

Верим в возрождение социалистической Югославии

№2 (30645) 12—15 января 2018 года

3 ПОЛОСА

Автор: Елена МОРОЗОВА.

Председатель белградского горкома партии «Коммунисты Сербии» Деян ЙОВАНОВИЧ отвечает на вопросы обозревателя «Правды» Елены МОРОЗОВОЙ

— Какое место в политсистеме страны занимает ваша партия?

— «Коммунисты Сербии» являются революционной марксистско-ленинской партией югославской ориентации, твёрдо отстаивающей ленинское положение о том, что создание пролетарского государства взамен буржуазного невозможно без насильственной революции. Мы не признаём краха СФРЮ, борёмся за её восстановление и считаем себя последователями Коммунистической партии Югославии, которая во главе с маршалом Тито после освобождения страны от фашизма совершила социалистическую революцию. К сожалению, из-за сильной антикоммунистической пропаганды, разрозненности самих коммунистов (деление на титоистов, сталинистов и т.д.), существенного недостатка материально-финансовых ресурсов влияние коммунистов на общественно-политическую жизнь в Сербии практически исчезло.

10. Posle raspada SSSR-a i pratećeg raspada Socijalističkog lagersa u mnogim evropskim zemljama, posebno u Poljskoj, Estoniji, Letoniji, Litvaniji, počeo je „Rat sa spomenicima“, tokom kojeg su varvarski uništavani monumenti Sovjetskim političarima i kulturnim ličnostima, vojnicima Crvene Armije. Kakva je situacija u Srbiji po ovom pitanju?

Ovaj razarajući trend nije uticao na našu zemlju i nadam se, da mi nikada nećemo imati armiju nezahvalnih vandala, i pored prekrajanja svetske istorije. Srbi su beskrajno zahvalni Sovjetskim vojnicima, koji su učestvovali u oslobođenju zemlje od fašističkih zavojevača, i poštuju sećanje na njih. Dvadeseti oktobar-Dan oslobođenja Beograda-jedan je od važnijih nacionalnih praznika u Srbiji. Svake godine na taj dan naša partija učestvuje u ceremoniji polaganja venaca na spomenike Crevnoarmejaca.

11. Učemu je za vašu partiju značaj Velike Oktobarske socijalističke revolucije u savremenim uslovima?

Velika Oktobarska socijalistička revolucija je eliminisala najveću nepravdu koja je postojala u odnosima među ljudima: eksploataciju čoveka od strane čoveka. Zato na kraju našeg razgovora ja, kao i svi prisutni povodom proslave 100.godišnjice Velikog Oktobra u Lenjingradu i Moskvi, hoću da uzviknem: „Da dugo živi ideja Velike Oktobarske socijalističke revolucije! Da dugo živi svetski komunistički pokret!“

POSETA KOMUNISTA IZ SLOVENIJE

Dana 09.08.2017. posetili su nas drugovi Matic Murn i Robert Murn iz Kulturno-Politčnog Društva Komunist. Tom prilikom u srdačnoj i drugarskoj atmosferi razmenjena su mišljenja i iskustva o političkoj i društvenoj situaciji u Srbiji i Sloveniji. Obzirom da se dobro poznajemo, pošto smo zajednički formirali Koordinacioni odbor komunističkih i

radničkih partija sa prostora Jugoslavije još 2009.godine, dogovorili smo se da našu bilateralnu saradnju podignemo na viši nivo i da je stalno unapređujemo. Drugovi iz Slovenije su nas detaljno upoznali sa situacijom u komunističkom i radničkom pokretu svoje zemlje i naglasili su da im je programski najbliža „Socijalistična partija Slovenije“. Zaključili smo da ćemo uvek ostati verni revolucionarnim učenjima Marksa, Engelsa i Lenjina i da ćemo se uvek boriti protiv sve češće pristunosti kva-zi-levičara u našim redovima.

Komunisti Srbije.

КОМУНИСТИ СРБИЈЕ НА ПРОТЕСТУ ПЕНЗИОНЕРА

Дана 22.02.2018.године активисти Партије „Комунисти Србије“ активно су учествовали на протесту синдиката пензионера под паролом „Ставимо тачку на пљачку“. Упркос хладном времену и медијској блокади на протесту се окупило више хиљада пензионера обесправљених и опљачканих од стране Владе Републике Србије. „Комунисти Србије“ су били једина левичарска политичка партија која је дала подршку најстаријим и најрањивијим грађанима наше државе. Сваке године број пензионера се смањује за око 80.000. Актуелна власт прави раздор између запослених и пензионера протурајући причу да због великог броја пензионера не могу да повећају плате запосленима. Уједно највећи дужници ПИО фонда су највеће фирме у Србији које уз подршку актуелне власти не измирују своје обавезе.

Скуп је организован на тргу „Маркса и Енгелса“, а онда се колона упутила према згради Председника Републике Србије на Андрићевом венцу где му је свечано предат чек у вредности од 5000 динара. Одатле смо се упутли до зграде Уставног суда где је предата петиција уз „сочне“ пароле.

„Комунисти Србије“ ће и даље подржавати најугроженије слојеве становништва и позивати их да се активно укључе у класну борбу против капиталистичког система у нашој земљи.

КОМУНИСТИ СРБИЈЕ НА ПРОТЕСТУ ПРОТИВ СУДСКЕ РЕХАБИЛИТАЦИЈЕ МИЛАНА НЕДИЋА

Данас, 22.01.2018.године активисти Партије „Комунисти Србије“ протествовали су испред Вишег суда у Београду против рехабилитације сарадника Немачке окупаторске власти у Србији и председника тзв. Српске владе генерала Милана Недића. Поред наших активиста протесту су присуствовали и активисти СКС и НКПЈ.

Сматрамо да је поступак рехабилитације Милана Недића сраман и у супротности са антифашистичким опредељењем наше државе. Влада Милана Недића и он лично постављени су од стране Немачке окупационе власти и у њихово име владали Србијом током окупације у Другом светском рату. Овом приликом желимо посебно да истакнемо да је тзв. „Српска мајка“, односно представници те власти основала концентрациони логор на Бањици и у њега посла-ла преко 70 000 Српских родољуба, Јевреја и Рома.

Жалосно је да је савест прогресивних снага ове државе представљала група антифашистички и комунистички опредељених активиста, док представника СУБНОР-а и других антифашистичких организација није било.

Без обзира на тренутну ситуацију и јачање десних снага у нашој земљи, искрено се надамо да ће надлежни суд своју одлуку донети у складу са неоспорним историјским чињеницама, да је Милан Недић са својом владом био на страни окупатора, а самим тиме против свог народа и свих прогресивних снага човечанства, које су победиле у Другом светском рату.

ДОЛЕ РЕВИЗИЈА ИСТОРИЈСКИХ ЧИЊЕНИЦА!

КОМУНИСТИ СРБИЈЕ НА КОНФЕРЕНЦИЈИ БАЛКАНСКИХ КОМУНИСТИЧКИХ И РАДНИЧКИХ ПАРТИЈА У СОФИЈИ

Дана 07 и 08. октобра 2017. године одржана је Конференција Комунистичких и радничких партија Балкана у Софији. На Конференцији је присуствовало 11 партија из 8 држава. Тема конференције је била: „100. годишњица Велике октобарске социјалистичке револуције и Црвеног пројекта на Балкану: јуче, данас и сутра”.

У срдечној и другарској атмосфери размењена су мишљења о актуелној друштвеној и политичкој ситуацији у свету, са посебним освртом на стање комунистичког и радничког покрета на Балкану. На крају конференције усвојено је саопштење за јавност и донет је документ у форми Меморандума.

Прихваћен је предлог наше Партије да се упутити телеграм подршке у борби Северне Кореје против Америчког империјализма.

ТРИБИНА ПОВОДОМ 75 ГОДИНА ОД ПОБЕДЕ ЦРВЕНЕ АРМИЈЕ У СТАЉИНГРАДСКОЈ БИЦИ

Дана 24.02.2018. године у Дому омладине Београда, Партија „Комунисти Србије“ је одржала трибину поводом 75. година од победе Црвене Армије у Стаљинградској бици.

На трибини уводно излагање о току Стаљинградске битке изложио је друг Предраг Јовановић. Излагање на тему „Допринос Југославије у антифашистичкој борби“ поднео је доктор историје друг Цолић Младенко.

После ових излагања уследила је дискусија по наведеним темама. Тежиште дискусије било је на доприносу Југославије антифашистичкој борби кроз везивање великог броја фашистичких снага, чиме је постигну-

то да се изврши прегрупација јединица са Источног фронта на територију Југославије.

У данашњем времену када се широм света, па и у нашој земљи врши ревизија историје и рехабилитују ратни злочинци, задатак нас комуниста је да износимо истину о НОБ и доприносу НОБ и ПОЈ у победи над фашизмом.

ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКА СИТУАЦИЈА У СРБИЈИ

Пише:
Дејан Јовановић

Свакодневно, грађани Србије су изложени беспопштедној пропаганди медија који легализују лажи, корупцију и пљачку. Пошто је успоставила медијски мрак, влада Александра Вучића обесмислила је и у потпуности уништила институције (законодавство, образовање, војску итд). Министри са лажним дипломама и докторатима као верни поданици деспота Александра, успешно воде друштво и државу ка тоталном расулу.

Србија је већ две деценије прва на листи у региону по исељавању, углавном младих и образованих људи. За време Вучићевог мандата уз Македонију, имамо убедљиво најнижи раст БДП у Европи, тек нешто већи од један одсто. Србија постаје депонија у сваком погледу, где САД и ЕУ одлажу шта год стигну.

У друштву социјалне једнакости какву смо имали у време социјалистичке Југославије, било је незамисливо да као данас под изговором бољег живота у ЕУ, прихватамо негативне утицаје који нам се намећу. За премијера имамо особу чији је највећи „квалитет“ припадност ЛГБТ популацији. Последњи у низу парадокса је усвајање закона о пластичним кесама, које ћемо морати куповати у продавницама како би се смањила њихова употреба и тиме заштитила животна средина, а који су довели лицемери из Брисела, који су недавно, заједно са САД испалили 200 крстарећих ракета на напаћени сиријски народ, затровавши на тај начин планету и уништавајући еко систем.

У владавини тоталног хаоса какав је данас у Србији не чуди да нам електропривреду води власник печењаре, а да министар Војске буде човек какав је Александар Вулин без и једног дана у војничкој униформи који је обавезу војног рока вешто избегао. Вулин је свој квалитет показао у махинацијама са станом који му је „купила“ тетка и у беспопштедном жртвовању у одбрани свог ментора господина Вучића од критика домаћих и страних „непријатеља“. За то време стање у Војсци баш као и у друштву је све горе и горе. У Београду има 3000 бескућника, сваке године се изврши око 1200 самоубиства као последица опште кризе у друштву, 35000 становника Србије се храни у јавним кухињама, а у сталном је порасту породично, вршњачко и хулиганско насиље као огледало либералног нехуманог капитализма. Судски извршитељи избацују сиротињу из станова, наплаћују енормне своте за своје услуге углавном од најсиромашнијих и тако месечно зарађују од пет хиљада до сто хиљада евра.

Пад, деморализација, раскол, поремећај, отпадништво, порнографија уместо политике су присутни у Србији од распада СФРЈ до данас.

Потребно је подићи свест у народу да **само комунисти могу створити такве услове** који би омогућили поновну изградњу земље на хуманим основама, истинску борбу против пљачкашке приватизације и на тај начин створене буржоаске елите, јединство породице и радничке класе.

Piše:
Olajoš Nađ Mikloš

„Nije važno što si nokautiran, bitno je da li ćeš da ustaneš!”

Komunisti još nisu ustali. To je valjda očigledno. A zašto nisu ustali govore sledeća „opravdanja” izrečena od 1990. godine, ili dan nakon razbijanja SKJ. „Opravdanja” su izrečena na mnogobrojnim, dugotrajnim sastancima zarad ujedinjenja komunista u Srbiji (bez efekta):

- „Mi smo oni pravi, drugi su skrenuli sa linije”;
- „Mi smo čisti, drugi du se uprljali”;
- „Tito je dobro uradio do 1948, posle je grešio”;
- „Treba nam jedan jak lider”;
- „Možemo sami, drugi nam ne trebaju”, – itd.

Da li ste negde pročitali „radnik”, „borba”, „akcija”? Komunisti su uvek bili i stalno moraju biti na strani socijalno ugroženih, onih koji proizvode novu vrednost, onih koji su progresivni i kreativni, onih koji su antifašisti. A svih takvih ima mnogo danas u Srbiji, a mi komunisti nismo sa njima. Zašto?! Godine prolaze, snage su razdvojene, tavori se, dok se eksploatacija uvećava, neofašizam buja... (vidi „Zig hajl!” usred Beograda!) A šta se dešava ovde i sada, 2018. godine?

Nejednakost u svetu stalno se povećava. Jedan posto bogatih raspolaže sa imovinom koliko ima ostalih 99 posto čovečanstva. Činjenica je da 62 milijardera raspolaže imovinom koliko je imovina polovine čovečanstva. U 2017. godini jednom procentu najbogatijih pripalo je 82 posto profita, dok se 50 posto čovečanstva radovalo ako im se prihodi nisu smanjili. Od 2010. godine prihodi milijardera povećali su se 13 puta (!) dok se broj radnika povećavao svega za 2 posto godišnje (Podaci sa svetskog ekonomskog foruma u Davosu januara 2018. godine).

U Srbiji je na delu „spinovanje” da je raj, jer bez rasta BDP od najmanje 4 posto godišnje nema napretka. Zašto je trebalo (i kome) da se uništi industrija i privreda, da bi se sada sve to ponovo ob-

navljalo? Performanse Srbije su unazadene 50 godina: da li su toga svesne generacije rođene nakon '90-ih? Nijedna zemlja u svetu nije se oporavila samo od stranih investicija, a kamoli unapredila. Ne subvencionira se i ne podstiče pokret „oslonca na sopstvene snage”.

Radnik u Srbiji (u širem smislu) nikada neće imati veću platu od 500 evra jer politika raspolaganja profitom u „šrafčigerindustriji” uvek ide ka tome da se nivo obrazovanosti radnika smanjuje. Dok mladi, a sada već i stariji iz Srbije odlaze u inostranstvo, ovde nije dobro. Ne odlaze oni samo radi većih plata, nego i zbog neizvesnosti, nesigurne budućnosti u Srbiji.

Istinska levica u Srbiji (a nje nema, ali ima njenih pristalica) morala bi da usvoji tvrdnju Dr. Ljubodraga Simonovića (Ducija) da više nije bitna ideologija nego je pitanje opstanka čovečanstva i da se prema tome interaktivno postavi.

Pišem ovo, više nabacujem, zbog pobune zbog devastiranja radničkog i komunističkog pokreta u Srbiji. Sramota je svih komunista, bez obzira na to gde su članovi, da ni nakon 28 godina od razbijanja SKJ u Srbiji nije obnovljen njihov rad. Neću da budem salonski komunist. Nemojmo dozvoliti spolja (i iznutra) dirigovano totalno eliminisanje komunističkog i radničkog pokreta. Ujedinjenje i aktivno delovanje komunista u Srbiji očekuju eksploatisani i ugroženi građani Srbije. Već kasnimo i nemojmo više odugovlačiti. Istovremeno, ovo je i poziv svim istomišljenicima i onima koji prihvataju napred navedeno, sa uverenjem – da vreme komunista nije prošlo, ono dolazi i krenimo mu u susret sa:

„Ustani Radniče!”

„Jednom zauvek mi smo kazali svima, i onima koji huškaju sa strane i onima koji žale za onim što su nekad imali, da hoćemo da budemo sami gospodari u svojoj kući, da smo sposobni i da znamo da se podižemo privredno.” (J.B. Tito)

9. SEDNICA KOORDINACIONOG TELA KOMUNISTIČKIH I RADNIČKIH PARTIJA SA PROSTORA SFRJ ODRŽANE U SKOPLJU

IZJAVA ZA MEDIJE SA 9. SEDNICE KOORDINACIONOG TELA

U subotu 10. Juna o.g., u Skopju je održana 9. Sjednica Koordinacije komunističkih i radničkih partija sa jugoslavenskog prostora.

Sjednici su prisustvovali pored domaćina KP Makedonije, predstavnici: Komunisti Srbije KS, Socijalističke radničke partije Hrvatske SRP, Saveza komunista Bosne i Hercegovine SK BiH, Kulturno političkog društva Komunist iz Slovenije i u svojstvu gostiju delegacija Komunističke partije Grčke KKE. Učesnici su međusobno izmijenili informacije i iskustva o društveno političkim prilikama u republikama iz kojih su došli. Zatim su razmotrili situaciju na međunarodnom planu, pri čemu su osudili agresije i nametanje svojih interesa suverenim državama i narodima od strane imperijalističkih centara moći, što za posledicu ima velika ljudska stradanja, materijalna razaranja i dovodi do enormnih migracijskih i izbjegličkih valova nezabilježenih u novijoj povijesti.

Zaključeno je da se dovrši započeti posao na formiranju jedinstvenog idejnog i operativnog programa rada i aktivnosti naših partija.

U Skopju 10. VI 1917.

REFERAT PARTIJE KOMUNISTI SRBIJE

Drugarice i drugovi,

Partija Komunisti Srbije svim učesnicima ovog skupa želi puno uspeha u radu. Zahvaljujemo se drugovima iz KP Makedonije na organizaciji i gostoprimstvu koje nećemo zaboraviti.

Komunisti Srbije ostaju privrženi ciljevima revolucionarnog dijalektičkog materijalizma i naučnog socijalizma, aktivne miroljubive kooegzistencije, politike vojne neutralnosti i protiv bezalternativnog puta u EU i NATO kao i negovanju tekovina antifašizma.

Privatizacija na prvobitne akumulacije kapitala, restitucija imovinskih prava bez ispitivanja porekla imovine, upropašćavanje socijalno-penzionih fondova i društvene svojine revizijom svojinskih odnosa svođenjem stvaralaca nove vrednosti na kategoriju robe, degradiranje funkcija obrazovanja, zdravstvene zaštite, kulture i dr. Uništavanje domaćih banaka, rasprodaja prirodnih resursa i izvlačenje kapitala kao i veličanje stranih ulaganja i tzv pomoći EU uz prećutkivanje šteta odnosno vrednosti koje su uništene agresijom ukazuje na licemernost aktuelne politike nacionalističke vlasti i tzv. opozicije, pojačanu nastojanjem da se istorija menja raznim rehabilitacijama što upućuje i na podređenost sudstva dnevnoj politici. Samoupravljanje ih gotovo do bolesti opterećuje!!!

Infomativni prostor je u suštini u stranom vlasništvu, gotovo onemogućuje predstavljanje stavova i politike pravih komunista.

Interes udruživanja komunističko-radničkog pokreta Srbije ometaju pojedinačni interesi iako bi bar u strateškim ciljevima trebalo zajednički nastupati.

Napori Komunisti Srbije da se i bez formalnog ujedinjenja, bar koalicionim pristupom definišu neki od ciljeva u politici teško se ostvaruju.

Zabrinjava i razjedinjenost u sindikalnom pokretu, jer nema jedinstvenog sindikata koji je pod uticajem Komunisti na čitavom Jugoslovenskom prostoru.

Radi toga Komunisti Srbije smatraju da je na čitavom Jugoslovenskom, Balkanskom prostoru, pa i šire ista ili slična politička i socijalna situacija i zato predlažemo da se osnuje Peta Komunistička Internacionala kao revolucionarno koordinaciono telo koja će objedinjavati komunističke partije u borbi za rušenje kapitalističkog sistema.

Komunisti Srbije

ITALIJANSKA KOORDINACIJA ZA JUGOSLAVIJU (JUGOCCORD) je organizacija sa kojom naše udruženje ima dugogodišnju saradnju i bez čije pomoći ne bismo bili u prilici da objavimo ovaj časopis. Smatramo da je značajno da naše čitaoce, članove i simpatizere detaljnije upoznamo sa organizacijom i delovanjem JUGOCCORD-a i na taj način izrazimo svoju zahvalnost.

COORDINAMENTO NAZIONALE PER LA JUGOSLAVIA – ITALIJANSKA KOORDINACIJA ZA JUGOSLAVIJU (skraćeno „JUGOCOORD“ ili „CNJ“)

Piše:
Andrea Vetokija

KO SMO?

Jugocoord je društveno korisno neprofitno udruženje, zvanično registrovano 2007. godine, ali „naslednik” je i grupa i inicijativa iz devedesetih godina prošlog veka. Prema Statutu, *udruženje formiraju italijanski i strani državljani koji se na različite načine i po različitim osnovama bave jugoslovenskim problematikama, vezanim to jest za geografski, kulturni i politički prostor rasparčane Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije. Jugocoord se zasniva upravo na vrednostima na kojima je bilo zasnovano pola veka mirnog života i razvoja Jugoslavije, protiv svake secesije i protiv bilo kakvog nacionalističkog ili etnicističkog kontrasta, počev od Narodnooslobodilačke borbe, u kojoj je zajedno sa ostalima učestvovalo i na hiljade Italijana. Nastojimo da našim aktivnostima damo učinak u popravljajući duboke istorijske i kulturne nepravde i ogromne dezinformacije o jugoslovenskim zbivanjima, kao i o događajima sa naše istočne granice: takvo dugogodišnje nasledstvo je u Italiji posledica nacionalizma koji je sledio ujedinjenje zemlje, kolonijalnih aneksija i fašizma, hladnog rata, rasparčavanja SFRJ. U tom kontekstu osećamo da delujemo u duhu zajedničke borbe jugoslovenskih i italijanskih partizana protiv nacifašizma.*

Osnovano u toku talasa protesta protiv rata koji se vodio protiv Jugoslavije, Udruženje se u okviru antimilitarističkog pokreta i italijanske antikapitalističke levice uvek zalagalo za održavanje pažnje na ove tematike. U tom cilju Jugocoord podržava sve važnija događanja i kampanje protiv rata, imperijalizma, rasizma i neofašizma, učestvujući

na demonstracijama, mitinzima, festivalima. Antifašistički stav Jugocoord-a ne odnosi se samo na prošlost, već i na aktuelno oživljavanje fašizma u Evropi, pa čak i u okviru levice – odatle i stvaranje dosijea i konferencije „Lažni prijatelji” (2013), gde se razmatra problem infiltracije nacionalističke desnice i fašista u antiimperijalističke borbe. U vreme kada se nekim problemima niko nije bavio, često je usamljeni glas udruženja skretao pažnju na pitanja koja su tek kasnije ulazila u javne rasprave, ili su bar postajala teme najobaveštenijih komentatora. Neka od njih su: mehanizmi strateškog dezinformisanja („fake news”); odgovornosti Zapada u eskalaciji radikalnog islamizma (i sumnje u dinamike 11. septembra); distorzije i zloupotrebe „međunarodnog legaliteta”; italijanska propaganda o „fojbama” (jame) i „egzodusu” (iseljavanje Italijana sa jugoslovenskih teritorija posle II svetskog rata); instrumentalizovanje nacionalnih pitanja i mikro-nacionalizmi; nemačka dominacija i protivnarodno i revanšističko osnivanje Evropske unije; neokolonijalni karakter novih malih „republika” nastalih nakon kolapsa socijalističkih država; antislavističke predrasude, dominantne na svim nivoima naše kulturne i političke stvarnosti, uključujući i akademske krugove.

ŠTA SMO URADILI?

Koordinacija je uvek posvećivala mnogo pažnje i energije kontra-informacijama o svim po-

menutim pitanjima. Osnovala je radio programe (emisija „Jugoslavenski glas” na radio-stanici *Radio Città aperta* postoji već 25 godina), newsletter („Jugoinfo”) i internet stranica (<http://www.cnj.it/>), već veoma bogat dokumentacijom, sa stranicama posvećenim NATO bombardovanju 1999. godine, međunarodnom i internacionalističkom karakteru Pokreta otpora, jugoslovenskim partizanima u italijanskom Pokretu otpora, slučaju Milošević i „ad hoc” sudu u Hagu... Jugocoord-a se osim Balkanom bavi i drugim, širim međunarodnim i nacionalnim scenarijima, kao i socijalnim pitanjima uopšte: na primer, nakon izbijanja krize u Ukrajini/Donbasu, udruženje učestvuje u sakupljanju i objavljivanju informacija, promovise javne inicijative i učestvuje u njima; tokom godina odazvalo se apelima i mobilisalo se u aktivnostima vezanim za palestinsko pitanje; učestvovalo je u demonstracijama i izrazilo pozicije, putem javnih saopštenja i interpelacija institucija, u vezi sa situacijom romskih izbeglica u Italiji.

Teško je ukratko nabrojati sve inicijative i dostignute rezultate Jugocoord-a. Prva značajna javna inicijativa naše Koordinacije održana je u Torinu 4. maja 2002: premijerna italijanska prezentacija dokumentarnog filma BBC-a „Fašistički legat”, o zločinima kolonijalizma i italijanskog fašizma, originalno titlovanog za tu priliku. Da bi se suprotstavila eskalaciji istorijskog revizionizma na temu italijanske odgovornosti u Drugom svetskom ratu, a naročito po pitanjima koja se odnose na tzv. Istočnu italijansku granicu, Koordinacija je takođe promovisala ili ko-promovisala više debata i konferencija (npr. u gradu Sesto San Ćovani [Sesto S. Giovanni], kraj Milana, 2008. godine i, nedavno, „Dan sećanja, bilans” u Torinu, 2018); doprinela je objavljivanju raznih akata i drugih tekstova, konstituisanju komiteta i inicijativa u cilju kontra-informisanja – značajan je sajt www.diecifebbraio.info (10. februara obeležava se „Dan sećanja”), kao i postavljanju izložbe „Glava za zub. Fašistički zločini u Jugoslaviji 1941-1945”. Kao posledica bavljenja ovim temama, udruženje Jugocoord često se nalazilo u centru polemika, sporova i pravnih postupaka.

Interesovanje za istorijska pitanja i borbu protiv fašizma ogleda se i u događanjima prevažno kulturnog, filmskog i pozorišnog karaktera u sopstvenoj proizvodnji, kao što su: dokumentarni film o liku Radeta Končara; pozorišni komad „Drug Gojko” (napisao i glumi Pietro Benedetti [Benedetti]), fokusiran na figuru Nela Marinjolija (Nello Marignoli), italijanskog partizana učesnika u jugo-

slovenskom Pokretu otpora; predstava „Jasenovac, beseda tišine” (autora i glumca Dina Parote); susreti i prikazivanje filmova poznatih reditelja (npr. Lordan Zafranović). Sa istarsko-srpskim rediteljem Nikolom Lorencinom bavili smo se italijanskim dobrovoljcima – garibaldincima – u Srbiji i, generalno, o bratskoj vezi renesansnih pokreta u Srbiji/Jugoslaviji i Italiji: prošle godine promovisali smo četiri javne inicijative na ovu temu u različitim gradovima, a u pripremi su i nove slične inicijative.

Što se tiče kontra-informisanja o jugoslovenskim ratovima, koje je u temeljima našeg postojanja, organizovali smo više konferencija, od kojih su najvažnije „Prolazeći i dalje kroz Jugoslaviju...” (Trst 2002) i Međunarodni susret „TARGET” u Vićenci 2009, na desetogodišnjicu NATO bombardovanja Savezne Republike Jugoslavije. Učestvovali smo i u prevođenju, uređivanju i objavljivanju knjiga kao što su: „Ratne laži” (J. Elzser), „Koridor. Putovanje kroz Jugoslaviju u ratu” (J.T.M. Viskonti), „U odbranu Jugoslavije” (S. Milošević), „Ljudi i neljudi” (G. Jelisić). Pored kontra-informativnih kampanja, podržali smo u više navrata i konkretnu materijalnu solidarnost sa žrtvama imperijalističkog i bratoubilačkog rata i, s obzirom na to da u Italiji postoji mnoštvo udruženja posvećenih ovom cilju, Jugocoord je često popularisao i promovisao njihove inicijative, a u više slučajeva je izdvojio i sopstvena sredstva za neke od projekata, kao na primer: međunarodno „usvajanje na daljinu” dece radnika – žrtava bombardovanja, stvaranje arteških bunara za snabdevanje vodom na Kosmetu, funkcionalna podrška udruženju „Međunarodna radnička solidarnost” (UMRS) iz Kragujevca, sakupljanje pomoći za poplavljeno stanovništvo. Već pre nekoliko godina Jugocoord je preuzeo na sebe inicijative gostoprimstva i kulturno-obrazovne razmene sa decom, mladima i školama sa Kosova i sa područja Kraljeva, „Most za ... Sutra!” i „Na more con Amore” („Na more s ljubavlju”).

U cilju odbrane istorijskog sećanja i vrednosti partizanskog internacionalizma, već 7-8. maja 2005. godine Jugocoord je u Rimu organizovao međunarodni skup „Partizani!”, na 60-godišnjicu Oslobođenja od nacifašizma. Članovi našeg udruženja su među protagonistima projekta ponovnog otkrivanja sudbina jugoslovenskih partizana u Apeninima, na osnovu koga je zatim objavljena i knjiga „Jugoslovenski partizani u italijanskom Pokretu otpora” (Odradek, Rim, 2011), u čijoj je promociji Jugocoord imao ključnu ulogu. Ova tema se sve više produbljuje i razvija, što pokazuje i organizacija –2017. godine u Bolonji – konferencije o prisustvu

jugoslovenskih i sovjetskih partizana u našem Pokretu otpora, kao i nabavljanje retkih materijala o ovim pitanjima za naš Dokumentacioni centar.

ŠTA RADIMO

Postojanje ovog centra moguće je zahvaljujući značajnom nasledstvu koje nam je testamentom ostavio drug Đuzepe Tore (Giuseppe Torre), preminuo 2014. godine. Kupili smo i opremili sedište udruženja u Bolonji, pod nazivom Dokumentacioni centar „Đuzepe Tore”, u kome su opremljeni Biblioteka i Arhiv i gde organizujemo kulturne i obrazovne aktivnosti za članove. U specijalističkoj biblioteci mesto su našle mnoge knjige koje više nisu u katalozima izdavača ili su iz drugih razloga nedostupne u Italiji: dela o odnosima između zemalja sa dve obale Jadranskog mora, o partizanskom internacionalizmu, kulturi i istoriji naroda Balkana, o socijalističkim zemljama, a posebno o SFR Jugoslaviji. U Arhivu se čuvaju i lični dokumentarni fond našeg prijatelja, druga Dragutina „Draga” Ivanovića, crnogorskog partizana interniranog u mestu Kolfiorito (Colfiorito) i borca u italijanskom Pokretu otpora, materijali književnika Marka Aurelija Rivelija, poznate umetnice Milene Čubraković i naših članova.

Arhiv je na raspolaganju za smeštaj dokumentarnih fondova nekadašnjih boraca, naučnika, istraživača i aktivista koji žele da ih ustupe nama, kako bi se sprečilo, kao što se prečesto događa, da se zagube ili „sahrane” u ustanovama koje nisu stvarno zainteresovane za to da priče i sećanja militantnog internacionalizma budu adekvatno vrednovane.

Zahvaljujući legatu „Tore” započeli smo i druge važne kampanje:

- Jedna od njih zove se „Mreža sećanja i prijateljstva Centralnih Apenina” i ima za cilj obnavljanje kulturne i/ili istorijske baštine nekih od opština centralne Italije pogođenih nedavnim zemljotresima. Posebno bismo želeli da zaštitimo sećanja na prisustvo jugoslovenskih antifašista iz godina 1941-44. Projekat trenutno pokriva sledeće četiri opštine:
  - **Vale Kastelana** (*Valle Castellana*), u pokrajini Abruco (*Abruzzo*), u kojoj se sakrivao i borio već pomenuti drug Drago Ivanović;
  - **Akuasanta Terme** (*Acquasanta Terme*), u pokrajini Marke (*Marche*), gde se nalazi Međunarodno partizansko groblje naselja Poca (*Pozza*), Umito i Pito, gde su sahranjene žrtve masakra od 11. marta 1944. godine, uključujući i 15 jugoslovenskih antifašista;

– **Monte Kavalo** (*Cavallo*), Marke, gde smo „otkrili” Isposnicu Romita (*Eremo della Romita*) i želeli bismo da doprinesemo njenom obnavljanju i valorizaciji. Na ovom mestu se 20-21. maja 1944. odigrao nacifašistički napad na tamo okupljene partizane (četvorica ubijenih, od kojih jedan Jugosloven);

– **Folinjo** (*Foligno*), u Umbriji, gde smo Opštini predložili postavljanje spomen ploče na mestu nekadašnjeg koncentracionog logora „Kazermete” (*Casermette*) u Kolfioritu (*Colfiorito*), odakle je izbegla većina antifašista koji su zatim postali protagonisti Pokreta otpora u pokrajinama Marke i Abruco. U cilju promocije ovog predloga planirali smo jednu konferenciju sa pozorišnom predstavom na samom mestu bivšeg koncentracionog logora, koja će biti održana tačno na 75-godišnjicu bekstva iz logora, tj. 22. septembra 2018. godine.

Kampanja „Mreža sećanja i prijateljstva Centralnih Apenina” bi potencijalno mogla da uključi i mnogo veći broj lokaliteta na ovom širokom području pogođenom zemljotresima 2016-2017. godine, imajući u vidu ogromnu geografsku površinu na kojoj su se odigrali ponovno otkriveni događaji opisani u knjizi „Jugoslovenski partizani u italijanskom Pokretu otpora”.

● Već u prošlosti Jugocoord se trudio da olakša objavljivanje dragocenih bisera jugoslovenske književnosti u Italiji, kao što je delo „Tebi, moja Dolores” Saše Božović (prevod Đakoma Skotija [*Giacomo Scotti*], Odradek, Rim 2008). Trenutno, jedna od naših kampanja ima za cilj pokretanje biblioteke pod naslovom „OrientaMenti” („Smernice”, ili „Orijentisanje umova”, igra reči, prim. prev.) u okviru kataloga jednog italijansko-nemačkog izdavačkog preduzeća. Prva publikacija (već u štampi) ima za temu kulturno – istorijsko i umetničko – blago srednjovekovne Srbije: radi se o divulgovnom tekstu stručnjaka Roze D’Amiko (*Rosa D’Amico*), istoričara umetnosti i člana našeg Naučno-umetničkog komiteta. U planu je da koristimo ovu biblioteku za objavljivanje tekstova raznih vrsta i na različite teme, koje ćemo pisati, uređivati ili jednostavno „sponzorirati”.

● Naša Koordinacija je tokom godina razvila radikalnu kritiku „ad hoc tribunala” u Hagu, a testament Tore izričito zahteva da se ova tendencija nastavi. Zbog toga smo u saradnji sa udruženjem Sloboda iz Beograda pokrenuli konkurs za dve nagrade koje će se dodeljivati neobjavljenim esejima/stručnim radovima koji kritički analiziraju aktivnost ovog suda.

- Jugocoord je zauzeo stav i na temu lingvističkog pitanja o srpskohrvatskom jeziku dokumentima, konferencijama i zauzimanjem javnih stavova, koristeći savete stručnjaka, kao što je slavista Ljiljana Banjanin. Udruženje je nedavno započelo kurseve srpskohrvatskog jezika u Torinu, što nameravamo da ponovimo i u drugim gradovima.

- Najzad, uspeli smo da nastavimo i sa donacijama u cilju podrške jugoslavističkih organizacija i radnika u bivšim federativnim republikama, uključujući tu i „Komuniste Srbije”: čast nam je što smo započeli jednu ovako važnu saradnju.

НАЧИН ПРИСТУПАНЈА УДРУЖЕНЈУ

Kao zvanično priznato neprofitno društveno korisno udruženje, svake godine dobijamo od države jedan mali iznos koji se računa na osnovu procenta broja građana koji odluče da nas izaberu za korisnike „5 promila” (obavezni godišnji doprinos u društveno korisne svrhe) u svojim poreskim prijavama prihoda. Međutim, sigurno je da su nam za realizaciju mnogih projekata potrebni i drugi resursi, jer nasledstvo koje nam je ostavio Đuzepe To-

re pre ili kasnije neće biti dovoljno. Zato je sa ekonomskog stanovišta i dalje od osnovne važnosti doprinos građana koji se lično pridružuju našem udruženju.

Članstvo u Udruženju je individualno. Mogu da mu pristupe svi koji dele ciljeve Udruženja i daju svoj doprinos za postizanje istih putem svoje lične i dobrovoljne aktivnosti.

Da bi se postalo punopravni član neprofitnog udruženja Jugocoord, neophodno je da se:

- bude predstavljen od strane drugog člana;
- slaže sa sadržajem njegovog Statuta;
- doprinosi uplatom godišnje članarine u iznosu od najmanje 15 evra;
- popuni, potpiše i preda Obrazac za primanje u članstvo.

Postoji takođe i članstvo kao simpatizer. Za razliku od punopravnog člana, simpatizera ne mora da predstavi drugi član, ali on nema pravo glasa niti može da bude izabran na funkcije udruženja. Može da učestvuje na Skupštinama članova udruženja samo kao posmatrač.

КОМУНИСТИ СРБИЈЕ ОБЕЛЕЖИЛИ ДАН ОСЛОБОЂЕЊА БЕОГРАДА

Kao i сваке године, тако и овог 20.октобра, делегација Партије „Комунисти Србије“ састављена од делегата из Београда, Лајковца и Љига, као и другарица Драгица Ловрековић из „Социјалистичке радничке партије Хрватске“, положила је венац на споменик Ослободиоцима Београда. Никада нећемо заборавити да је у операцији за ослобађање Београда животе изгубило 3000 партизана и око 1000 припадника славне Црвене Армије. Заједничком акцијом сломили су отпор фашистичких окупатора и њихових слугу и вратили дуго очекивани мир у главни град Југославије.

Њихова жртва треба да нам буде светао пример како се бори и гине за слободу и идеје социјализма.

Актуелна прочетничка власт је организовала прославу ослобођења Београда на којој је био присутан Министар одбране Руске Федерације Сергеј Шојгу који је у свом разговору са нашим Министром одбране изјавио да је за Русију неприхватљиво да се рехабилитују и подижу споменици ратним злочинцима и сарадницима окупатора.

Ambasada DNR Koreje sa kojom naša partija ima blisku i plodnu saradnju učinila nam je čast i poslala tekst članka koji objavljujemo u celosti.

Kim Džong Un razgovarao sa Ksi Đinpingom

Piše: Ambasador DNR Koreje
Iz Bukurešta Ri Pjong Du

U Velikoj sali Naroda u Pekingu 26. marta održani su razgovori između Kim Džong Una, predsednika Radničke partije Koreje i predsednika Komisije za državne poslove Demokratske Narodne Republike Koreje i Ksi Đinpinga, generalnog sekretara Centralnog komiteta Komunističke partije Kine, predsednika Narodne Republike Kine i predsednika Centralne vojne komisije.

Vrhovni lideri dve partije i dve zemlje DNR Koreje i NR Kine razmenili su mišljenja o važnim pitanjima, uključujući razvoj prijateljskih odnosa između DNR Koreje i NR Kine i pitanje rešavanja situacije na Korejskom poluostrvu.

Kim Džong Un je rekao da mu je drago što ima prvi značajan sastanak sa Ksi Đinpingom.

Rekao je da je čvrsta odluka Radničke partije Koreje i vlade DNR Koreje da produži dragocenu tradiciju prijateljstva između DNR Koreje i Kine, koju su započeli i produbili lideri starijih generacija dve zemlje i podići je na odgovarajući viši nivo kako to zahteva vreme pred nama.

Razgovarao je o potrebi da se češćim susretima sa kineskim drugovima, uključujući i Ksi Đinpinga dalje produbljuje prijateljstvo i jača strateška komunikacija i strateško-taktička saradnja kako bi se konsolidovali jedinstvo i saradnja dveju zemalja.

Izrazio je očekivanje da će kineski narod postići sjajne uspehe u cilju izgradnje moderne i moćne socijalističke zemlje u novom dobu i u borbi za ostvarenje kineskog sna o velikom prosperitetu kineske nacije pod čvrstim vođstvom Komunističke partije Kine sa Ksi Đinpingom na čelu.

Ksi Đinping je toplo pozdravio Kim Džong Una zbog posete Kini kao svog prvog putovanja u inostranstvo.

Naglasio je da je strateška opcija i nepopustljiva volja kineske partije i vlade da pridaje važnost u stalnom nastavljanju i razvijanju prijateljstva između Kine i DNR Koreje koje su lideri starijih generacija lično započeli i iskreno negovali i dali doprinos tokom poredničkog napretka socijalističkog modela, zajedničkih ideala, vere i dubokog revolucionarnog prijateljstva.

Nedavna pozitivna promena situacije na Korejskom poluostrvu je plod strateških odluka Kim Džong Una i napora koje su imali partija i vlada DNR Koreje, rekao je on.

On je izrazio uverenje da će pod rukovodstvom Kim Džong Una Radnička partija Koreje postizati nove uspehe u stalnom napretku i socijalističkoj izgradnji, razvijajući ekonomiju i poboljšavajući standard života ljudi vodeći Korejski narod.

Kim Džong Un, u ime partije i vlade DNR Koreje, pozvao je Ksi Đinpinga, da dođe u službeni i zvanični poset DNR Koreji, a poziv je sa zadovoljstvom prihvaćen.

Prisutni na pregovorima sa strane DNR Koreje bili su Ri Su Džong i Kim Džong Chol, članovi Politbiroa Centralnog komiteta RP Koreje i potpredsednici Centralnog komiteta RP Koreje, i ministar inostranih poslova Ri Džong Ho, član politbiroa Centralnog komiteta RP Koreje.

U razgovoru sa Kineske strane bili su prisutni drugovi: Vang Huning, član Stalnog odbora Politbiroa Centralnog komiteta KP Kine i član Sekretarijata Centralnog komiteta KP Kine, Ding Ksueksiang, član Politbiroa Centralnog komiteta KP Kine, član Sekretarijata Centralnog komiteta KP Kine i direktor Generalne kancelarije Centralnog komiteta KP Kine, Huang Kunming, član Politbiroa Centralnog komiteta KP Kine, član njegovog sekretarijata i šef njegovog odeljenja za odnose s javnošću, Jang Jieči, član Politbiroa Centralnog komiteta KP Kine, Vang Dži, državni savetnik i ministar spoljnih poslova i Song Tao, šef međunarodnog odeljenja za vezu Centralnog komiteta KP Kine.

ПОСЕТА АМБАСАДОРА СЕВЕРНЕ КОРЕЈЕ

Амбасадор Демократске Народне Републике Кореје из Букурешта друг Ри Пјонг Ду и трећи секретар амбасаде друг Ким Хјон Сонг посетили су нас у седишту партије.

Дана 06.03.2018.године одржан је радни састанак на коме смо разменили мишљења о даљој сарадњи између Партије „Комунисти Србије“ и Радничке Партије Кореје. Разговор је протекао у другарској и пријатељској атмосфери.

На почетку смо евоцирали успомене на велико пријатељство између Маршала Јосипа Броза Тита и Ким Ил Сунга. Још памтимо величанствен дочек Корејског народа нашем Маршалу који је незапамћен у политичкој историји. Друг Ри Пјонг Ду нас је информисао о активностима и организационој шеми њихове партије. Такође нас је информисао о актуелној политичкој ситуацији везаној за отопљавање односа на Корејском полуострву. Са наше стране Корејске другове смо упознали са актуелном политичком ситуацијом у нашој земљи и са проблемима са којима се суочавају комунисти у свакодневним активностима. Информисали смо Корејске другове да смо до одласка њиховог амбасадора из Београда сви били чланови Југословенско-Корејског пријатељства, чији је председник био друг Ђурица Лабовић.

Пре овог састанка у недељу 04.03.2018.године Корејска делегација на челу са амбасадром имала је радни састанак са руководством општинског комитета Комуниста Србије из Суботице. Извештај из Суботице ћемо објавити накнадно.

Комунистима Србије је Корејски социјализам, где нема корупције, криминала, проституције, дроге, просијачења, незапослености и социјалне неједнакости, представља узор хуманог друштва коме тежи и наша Партија. Такође смо их информисали о нашој вишегодишњој иницијативи за формирање „Нове Комунистичке Интернационале“, како би се пролетерска солидарност подигла на виши ниво и елиминисали квази-левичари из комунистичких редова.

На обострано задовољство договорено је да унапређујемо сарадњу наших партија. Овом приликом нам је упућен позив да посетимо ДНР Кореју.

Централном Комитету Радничке Партије Кореје пренели смо следеће поруке:

- Поздрављамо све ваше чланове а нарочито председника Ким Џонг Уна,
- Подржавамо вашу изградњу хуманог социјализма,
- Подржавамо вашу спољну политику и борбу против неонацизма САД,
- Подржавамо ваш нуклеарни програм и вашу славу армију и
- Желимо да унапређујемо сарадњу наше две партије.

САСТАНАК СА ПОЛИТИЧКИМ САВЕТНИКОМ ПРЕДСЕДНИКА ЦК КПРФ ДРУГОМ ЛЕОНИДОМ ДОБРОХОТОВИМ

Дана 24. марта 2018.године одржан је састанак партије „Комунисти Србије“, коју је представљао друг Дејан Јовановић и политичког саветника председника ЦК Комунистичке партије Руске Федерације друга Леонида Доброхотова. Друг Леонид је професор Московског државног универзитета „Ломоносов“, доктор филозофских наука. У току своје каријере обављао је више одговорних функција, а био је и дипломатски представник СССР и Руске федерације у Вашингтону. Друг Леонид је боравио у званичној посети Републици Србији, на позив Београдског института за међународну политику и економију, где је учествовао на конференцији о Косову и Метохији, која је одржана у Палати Федерације.

Током састанка друг Леонид је, на основу инструкција које је добио од председника ЦК КПРФ друга ГенADIЈА ЗЈУГАНОВА и његовог заменика ДИМИТРИЈА НОВИКОВА, посебно објаснио догађања везана за минуле председничке изборе у Руској федерацији. Овом приликом је указао на неравноправан третман КПРФ у медијима и у свим осталим сферама у односу на владајућу партију и десничарске председничке кандидате. Нагласио је да њихов кандидат није имао приступ државним медијима, а све са жељом да резултати комуниста буду испод 5%. Упркос свему, кандидат КПРФ, друг ПАВЕЛ ГРУДИНИН је освојио 12% (око 15 милиона) гласова изашлих бирача, што је куди камо више од трећепласираног, Владимира Жириновског који је имао подршку власти. Такође, указао је на катастрофално социјално стање у РФ, које је последица мера које предузима актуелна власт. Поред тога, друг Леонид је исказао посебно поштовање према НОБ и Народноослободилачкој војсци Југославије на челу са Маршалом Титом, као јединој снази у поробљеној Европи, која је поред Црвене армије водила оружану борбу против фашиста и у многоме допринела победи антифашистичке коалиције

у Другом светском рату. Нагласио је да у својим предавањима студентима универзитета „Ломоносов“ ову чињеницу редовно наглашава и подстиче их да то посебно памте.

Друг Дејан Јовановић је информисао политичког саветника председника ЦК Комунистичке партије Руске Федерације о ситуацији на Косову и Метохији, а посебно о чињеници да западне неофашистичке земље упорно покушавају да озаконе нелегално отцепљење неоспорно српске аутономне покрајине, Косова и Метохије. Такође изнео је да се наша партија налази у још горем медијском мраку и блокади.

Закључено је да је обавеза наших партија да се сарадња подигне на виши ниво, а све у циљу јачања међународног комунистичког и радничког покрета, који је једина противтежа ретроградним либерално-буржоаским снагама.

ЈЕДИНСТВО И МЕЋУСОБНО ПОВЕРЕЊЕ СУ ЈЕДАН ОД ОСНОВНИХ УСЛОВА ЗА СВАКИ УСПЕХ

Сви ми хоћемо да мењамо свет. Богати да буду још богатији а ми левичари да нам друштво буде праведније, без експлоатације, бескласно друштво. Поставља се питање првенствено комунистима да ли смо спремни да се боримо за те циљеве.

У протеклом периоду радили смо на окупљању комуниста у неколико удружења и група само да не буду заједно под изговором да је то немогуће, јер се наводно идеолошки, програмски итд, разликују. У самом почетку смо разбили то неопходно јединство и ослабили заједнички фронт. Тако смо успорили и довели у питање остваривање наших циљева.

Ја сам радник металац и свестан сам да ми још много чега недостаје у политичко-образовном смислу да бих могао сам без активног учешћа политички образованих комуниста предложити решења о консолидацији комуниста и њихових руководства у Републици Србији. Свима је већ одавно јасно да овако издељени у више удружења нећемо имати никаквог значаја.

Међу нама комунистима нема толико разлика које би нас спречиле да се ујединимо. То су само изговори неких руководства која себе стављају изнад свих заједничких циљева. Задржавајући комунисте око себе само због своје лидерске заслепљености је погрешно и штетно. Ако су нам исти циљеви, шта нам онда смета да се за њих боримо заједно? Како можемо имати пријатеље са комунистима широм света а не можемо једни са другима, ми који се познајемо и живимо у истој држави?

Тежње комуниста већ одавно постоје за уједињењем. Тврдње представника неких удружења да би се окупљањем свих нас и наших руководства у само једну организацију удаљили од свих тековина револуције, су само страх за губљењем свог личног утицаја и функције.

Удружење Савез комуниста Србије ће покренути иницијативу, такође и прихвати-ти иницијативу сваког удружења о организовању заједничког састанка руководства која желе сарадњу и која су за уједињење.

Savez Komunista Srbije - Lazarevac

Удружење Савеза комуниста Србије ће, док се не створе услови за уједињењем, наставити са окупљањем комуниста и са формирањем општинских организација и руководства. То могу радити и руководства других удружења, ми у томе нећемо сметати и наша је жеља да нас буде што више. Постоје погрешна размишљања код руководства у процени које је Удружење главно, сматрајући да једино оно има право да окупља комунисте. Став нашег Удружења је да у овим активностима нема ни главног ни споредног и да би било најбоље да то радимо сви заједно.

У протеклом времену било је много врло штетних критика и примедби једних према другима. Зато је потребно да руководства одустану од омаловажавања других Удружења, непристојних и неумесних примедби. Треба да будемо сарадници а не противници. Једнога дана бићемо сви заједно. Кад нас буде довољно имаћемо већи избор

способних и образованих кадрова. Неће бити потребно да свако Удружење за себе има: своју просторију, часопис, телефон, заставе и своје везе са комунистима ван наше Републике. Сви ћемо бити једно. Све ће бити једноставније, убедљивије, јефтиније, много јаче него што смо сада овако издељени. Тако уједињени имаћемо у нашој држави и у Међународном радничком покрету већи углед и утицај.

Савез комуниста Србије ће наставити своје започете активности. Није за поделе комуниста и никад неће одустати од уједињења. Поштоваћемо сваки потписани споразум са другим Удружењима о заједничкој сарадњи и уједињењу.

*Удружење грађана Савеза комуниста Србије
Заступник Радомир Мандић*

КОМУНИСТИ СРБИЈЕ И ДЕЛЕГАЦИЈА СРП ХРВАТСКЕ ОБЕЛЕЖИЛИ СУ 50 ГОДИНА ОД СМРТИ ЧЕ ГЕВАРЕ

Дана 06.10.2017. године посетили су нас представници Социјалистичке Радничке Партије Хрватске другарица Драгица Ловрековић и друг Владимир Капуралин и заједно са делегацијом наше партије отпутовали на састанак Комунистичких и радничких партија Балкана који се одржава у Софији.

У другарском разговору констатовали смо да се наша сарадња у оквиру Координационог одбора одвија квалитетно и константно унапређује. Овом приликом смо на достојанствен начин обележили 50 година од смрти легендарног револуционара, комунисте и интернационалисте Че Геваре. Напомињемо да је 9.октобра пре 50 година по налогу Америчке фашистичке администрације на мучки начин ликвидиран Че Гевара.

75 ГОДИНА ОД БИТАКА НА НЕРЕТВИ И СУТЈЕСЦИ

Крајем 1942. године фашистичке снаге су претрпеле тешке поразе у западној Африци, а било је извесно да је и Стаљинградска битка изгубљена. На афричком и совјетском ратишту стратегијску иницијативу преузеле су војске земаља антихитлеровске коалиције. Због могућности искрцавања савезника на Балкан, југословенско ратиште је добило посебан значај у плановима окупатора. За њих је озбиљан проблем представљала Народноослободилачка војска Југославије (НОВЈ) и велика слободна територија коју је она створила у западној Босни, са центром у Бихаћу. Због тога је немачка Врховна команда, у сарадњи са италијанском, донела одлуку о покретању велике зимске офанзиве, која је за циљ имала уништење главнине снага НОВЈ и слободне територије. Кампања, позната као IV непријатељска офанзива, отпочела је 20. јануара 1943. године и било је планирано да се изведе у три узастопне фазе (операције VAJS I, VAJS II и VAJS III), којом приликом би се уништиле јединице НОВЈ на простору између Карловца, Огулина, Госпића, Книна, Босанског Петровца, Санског Моста и Глине, а затим на простору Босански Петровац, Босанско Грахово, Ливно, Јајце и Кључ. У завршној фази су планирали да изврше „чишћење” територије од преосталих партизанских снага, а затим разоружају четнике у Херцеговини и Далмацији, пошто после уништења НОВЈ не би имали никакву улогу. За ову офанзиву окупатор је ангажовао око 90.000 војника (Немци, Италијани, усташко-домобранске снаге и четници).

У исто време, јединице НОВЈ су на слободној територији располагале снагама од око 42.000 бораца, од чега је Главна оперативна група (ГОГ) дивизија, која је била под непосредним руководством Врховног штаба, у свом саставу имала око 14.500 бораца. Врховни штаб НОВЈ, на челу са Титом, предвиђао је могућност непријатељске офанзиве против слободне територије и разрадио замисао за супротстављање истој. У духу те замисли јединице НОВЈ су предузеле дејства на почетку офанзиве. Применом активних дејстава и очувањем иницијативе, уз избегавање одсудних борби са бројно и технички јачим непријатељем, јединице НОВЈ су осујетиле план окупатора да за два дана пресече слободну територију, окружи и уништи партизанске снаге и сво мушко становништво са територије одведе у логоре. У овим борбама, које су трајале до 22. фебруара, посебно су се истакле 4, 5, 6, 7. и 8. дивизија НОВЈ, пошто су својим дејствима омогућиле да ГОГ дивизија (пет дивизија) која се налазила изван окруженог операцијског простора, крене у противофанзиву на југоисток, према Херцеговини и Црној Гори. Наређењем Врховног штаба (ВШ), са ГОГ ди-

визија кретала се и Централна болница, са 3.500 рањеника. Противофанзива је отпочела 9. фебруара и до 21. фебруара успешно је извршена прва фаза, када су партизанске јединице овладале простором Прозор – Дрежница – Иван-седло (изуев Коњица) и избиле на Неретву фронтом ширине 80 км. У току ових борби, у легенду је ушла заповест Врховног команданта НОВЈ Јосипа Броза Тита, издата 16. фебруара: Прозор ноћас мора пасти. И Прозор је пао. Без обзира на постигнуте велике успехе, није се могло предузети даље наступање, јер је Централна болница била далеко од Неретве, пошто је евакуација рањеника на даљину од преко 200 км ишла споро, због снега и дејства авијације.

Због оваквог, по њих негативног развоја ситуације, окупатор мења свој почетни план и главнину својих снага усмерава ка Неретви. Придружује им се и око 7.000 четника из Херцеговине. Јединице НОВЈ су биле принуђене да прихвате борбу у неповољним условима, а све у циљу да се омогући Централној болници да стигне до Неретве. Положај ГОГ дивизија крајем фебруара знатно се погоршао и постајао све критичнији. Непријатељ је наступао из свих праваца према долини Неретве. За памћење су одсудне борбе прса у прса на Вилића гумну, где је 4. пролетерска бригада у једном дану одбила 13 немачких напада и извршила исто толико противнапада, али је положаје задржала у својим рукама. У таквој ситуацији, Врховни командант остаје при замисли да се изврши продор преко Неретве према Херцеговини, али у циљу отклањања непосредне опасности наређује де се главним снагама изврши противудар на правцу Прозор – Горњи Вакуф – Бугојно, како би се одбациле немачке јединице које су угрожавале Централну болницу. Истовремено наређује да се поруше мостови на Неретви, како би се непријатељ завао о стварном правцу пробоја. У борбама које су трајале од 3. до 5. марта партизанске јединице су оствариле успех, што је било од изузетног значаја за положај рањеника. Врховни командант наређује 5. марта да се јединице прегрупишу и наставе дејства пробојем преко Неретве и даље преко северне Херцеговине. У том тренутку, непријатељско командовање је и даље убеђено да се снаге НОВЈ пробијају на север.

Јединице НОВЈ су форсирање Неретве код Јабланице почеле ноћу 6/7. март, преласком једне десетине бомбаша, под командом Стеве Опачића, преко порушеног моста. Уништењем ватрених тачака код железничког моста и разбијањем четничког осигурања непосредно на обали и у бункерима, створени су услови за прелазак осталих јединица. Шест батаљона, који су први прешли Неретву, разбили су

четнике изнад Јабланице. Првог дана је створен мостобран дубине 8. км. Ослонцем уз конструкцију порушеног железничког моста, инжењеријска чета ВШ изградила је импровизовани пешачки мост, преко кога су се пребацили рањеници, остале јединице и товарна грла. Тешко наоружање: тенкови, хаубице, возила – бачени су у Неретву. Прелаз преко Неретве је текао споро због малог капацитета моста, изморености јединица и сталног дејства авијације. Трајао је до 15. марта, када су три бригаде, које су чиниле последњу заштитницу, прешле мост на Неретви. Два дана касније, Немци су такође избили на Неретву, али су могли само да констатују да су се партизани, под Титовом командом, успешно пробиле преко Неретве.

У борбама које су трајале од почетка формирања Неретве па до 20. марта, јединице НОВЈ су разбиле четничке снаге јачине око 25.000 људи у северној Херцеговини (од којих се већина разбежала својим кућама већ након првих пораза) и избиле на линију Калиновик – Улог – Невесиње. Од овог пораза, након кога им је остало свега око 6.000 људи, четници на овом простору се никада нису опоравили и све до краја рата нису више представљали респектабилну снагу.

Главнина НОВЈ, коју је чинило 18.000 бораца и око 3.500 рањеника и тифусара, формирала је у априлу 1943. године слободну територију у деловима северне Црне Горе, Санџака и источне Херцеговине. Иза њих је битка на Неретви. Од децембра 1942. до марта 1943. године партизани су водили тешке борбе са немачким и италијанским окупаторима, прешли петсто километара од Кордуна, Баније, преко Босанске крајине до источне обале Неретве, разбили двадесетак хиљада четника, форсирали горњи ток Дрине и изборила неопходан предах. Борци су били изнурени, изгладнели, са дотрајалом одећом и обућом, у највећем броју наоружани пешадијским оружјем, са мало муниције.

Немци су, након неуспеха зимске офанзиве, већ 30. марта усвојили план за нову, још већу, V непријатељску офанзиву против НОВЈ, познату под кодним називом „Švarc”. Они су пуна два месеца у потпуној тајности припремали планове и јединице за ову операцију, у којој је учествовало око 127.000 окупаторско-квислиншких војника. Као главне снаге и на најважнијим правцима ангажоване су немачке

јединице, док су Италијани имали подређену улогу. Операција је отпочела 15. маја и трајала пуних месец дана. До 20. маја ГОГ дивизија нашла се у окружењу, чиме су Немци, осим на правцу Фоче и Зеленгоре остварили први део плана.

У ситуацији у којој су рањеници и њихов спас били пресудан фактор у доношењу било какве одлуке о пробоју из окружења, Врховни командант је 18. маја одлучио да се пробој изврши у правцу Фоче и даље према источној Босни. Напад на овом правцу је почео 21. и трајао до 26. маја. Вођене су тешке борбе, посебно са 118. немачком дивизијом, али покушај пробоја није успео. Док су ове борбе још трајале, два батаљона 2. пролетерске бригаде су посела Вучево, како би се, у случају потребе, обезбедио мостобран и на овом правцу. Тих дана, тачније 27/28. маја у село Његовуђе код Жабљака, на слободну територију спустила се британска војна мисија.

Након неуспеха пробоја код Фоче, Врховни командант одлучује 26. маја да тежиште дејства за пробој из окружења усмери преко реке Пиве, високог Вучева, реке Сутјеске и планине Зеленгоре, као најповољнијег правца у тактичко-оперативном смислу, посебно због тога што је то био најслабије поседнут део немачког обруча.

Немци су крајем маја уочили да је ГОГ дивизија пребацила тежиште дејства у долину Сутјеске ради пробоја на том правцу, па су хитно извршили прегруписавање својих снага и посели леву обалу Сутјеске и десну обалу Таре. Тако је крајем маја почела одлучујућа битка за долину Сутјеске и за пробој из окружења. У жестоким борбама које су уследиле до 3. јуна, партизанске јединице нису успеле да прошире успостављени мостобран, ширине 4-5 км (у оквиру кога су проходне биле само две планинске стазе), напротив претила је стална опасност да буде изгубљен. Ситуација у долини Сутјеске се све више компликовала. У непрекидним двадесетодневним борбама партизанске јединице су биле крајње исцрпљене, изгладнеле и проређене, тако да је и поред високог морала њихова ударна моћ стално опадала. Хране више није било, па је наређено да се закопавају топови и хаубице и да се кољу коњи, иако је то било једино средство за пренос наоружања и рањеника. Глад је постала сталан непријатељ, раван окупаторским дивизијама. Муниције и бомби је скоро нестало, а у одбрамбеним дејствима се могло мало заплениити. На основу процене оперативне ситуације, ВШ је донео одлуку да се ГОГ дивизија подели у два дела и да се тако пробија у два супротна правца. Првој групи, састава 1. и 2. дивизија и ВШ, одређен је правац пробоја преко Сутјеске и Зеленгоре према Јахорини и источној Босни, а Другој групи састава 3. и 7. дивизија, Централна болница са око 1.800 тежих рањеника и Извршни одбор АВНОЈ-а, је одређен правац пробоја преко реке Таре према Санџаку, или зависно од ситуације преко Сињајевине или Голије на исток, односно југ.

Прва група је у пробој кренула 5. јуна, и успела је да до 9. јуна избије на Зеленгору, испред Балиновца, где је наишли на други немачки обруч. Претходног дана је на падинама Озрена од авионске бомбе рањен Врховни командант НОВЈ Јосип Броз Тито. У тешким борбама, које су трајале четири дана, само је Прва далматинска бригада изгубила око 300 бораца (половину састава). За то време је Друга група, на чије све поступке је пресудно утицало присуство Централне болнице, у настојању да нађе што повољније решење и да се рањеници спасу по сваку цену, неколико пута мењала наређење о правцу пробоја. Пошто покушаји пробоја преко Таре нису успели, 7. јуна је одлучено да се крене у пробој правцем којим се пробила Прва група. Без обзира на ту одлуку, 3. дивизија (уз коју је била Централна болница) је 8. јуна извела још један неуспео покушај пробоја преко Таре. Због тога је тек 10. јуна стигла на Вучево, али није успела да успостави контакт са 7. дивизијом, која се по наређењу ВШ претходне ноћи пробила преко Сутјеске на Зеленгору.

Ценећи ситуацију, штаб 1. дивизије је 9. јуна увече донео одлуку да без оклевања изврши напад на немачке јединице које су формирале обруч на Зеленогори, о чему је преко курира обавестио ВШ. Дивизија је извршила силовит напад у ноћи 9/10. јуни, потпуно изненадила Немце, разбила њихове јединице на правцу дејства и натерала их да се у нeredу повлаче. Користећи постигнути успех, 1. дивизија је наставила наступање у правцу комуникације Фоча – Калиновик. Имајући у виду неизвесну ситуацију код Друге групе, улажући максималне напоре да се све учини за спас рањеника, ВШ је 9. јуна увече наредио да 2. дивизија још један дан чврсто држи коридор на Зеленогори, док се не види шта ће бити са Другом групом. Друга дивизија је 10. јуна, бранећи коридор водила тешке борбе, током којих се посебно истакла 4. пролетерска бригада на Љубином гробу. У легенду је ушла порука бораца упућена Врховном команданту: *Догод будете чули на Љубином гробу пуцње наших пушака, Нијемци неће проћи. А кад тога не буде, знајте да на њему нема више живих пролетера.* Пролетери су изгинули, Немци нису прошли. Одбрана коридора омогућила је 7. дивизији да стигне јединице Прве групе и да заједно одмах наставе пробој другог обруча за 1. дивизијом, који је окончан 11. јуна. До 14. јуна извршен је пробој и трећег обруча, постављеног на комуникацији Фоча – Калиновик, а 15. јуна главнина снага (без 3. дивизије и рањеника) је стигла на Јахорину, у слободан оперативни простор.

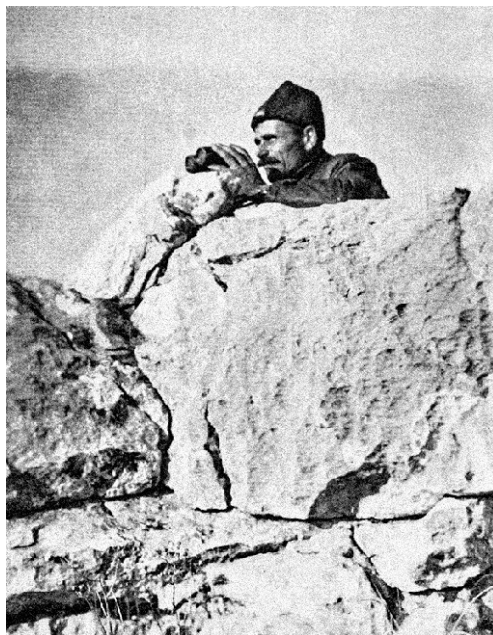
За време успешног пробоја главнине снага, положај 3. дивизије и Централне болнице је био сваког часа све критичнији, да би на крају постао безнадежан, пре свега јер је немачко командовање било убеђено да су мање снаге извршиле пробој, а да главне снаге и ВШ налазе и даље између Пиве и Сутјеске, због чега је на том простору концентрисало четири своје дивизије. У крајње неизвесној ситуацији, штаб 3. дивизије је одлучио да се изведе пробој за Првом групом, преко Сутјеске и Зеленогоре. Пробој је почео у ноћи 11/12. јун, да би 5. црногорска бригада

13. јуна прешла Сутјеску и избила на Тјентиште, где је водили тешке борбе у којима је имала велике губитке. У тим борбама је приликом јуриша који је предводио, погинуо и прослављени командант 3. дивизије Сава Ковачевић. У таквој ситуацији, и уз чињеницу да Прва група није могла да пружи никакву помоћ 3. дивизији и Централној болници, пробијање обруча је вршено у мањим или већим групама, па чак и појединачно. Тако су до 14. јуна престале све организоване борбе у долини Сутјеске, а поједине групе и мање јединице су се пробијале у различитим правцима. Рањеници и болничко особље масакрирани су на најзверскији начин. Само у једном дану побијено је преко 1.200 непокретних рањеника, што је злочин невиђених размера и што су само фашисти и њихове слуге могли да учине.

Тиме је после пуних 30 дана натчовечанских напора завршена битка на Сутјесци, која је по својој сложености, жртвама, брзини обрта ситуације и по огромним напорима била најтежа битка коју је НОВЈ водила у току Народноослободилачког рата. У судбоносним бојевима, за месец дана борбе дате су велике жртве, али је Главна оперативна група дивизија изашла као победник. На Сутјесци је погинуло преко 7.300 бораца, међу којима 603 жене. Погинуло је 1.494 чланова КПЈ, 66 кандидата Партије и 1.392 члана СКОЈ-а, као и 19 од укупно 36 лекара. Од укупног броја погинулих, 68% су били млађи од 25 година.

Један од одлучујућих фактора који су довели до победе у овој бици био је високи морал бораца и старешина, који су се под непосредним руководством Врховног команданта Јосипа Броза Тита, беспримерним хероизмом и пожртвовањем супроставили нападима вишеструко надмоћнијих снага окупатора и квислинга. Зато је битка на Сутјесци ушла у историју као најславнија епопеја Народноослободилачког рата.

Пише: Предраг Јовановић

ЈУБИЛЕЈ ВЕЛИКОГ АВНОЈ-а

Пише:
Влада Милосављевић

Након великих победа Народноослободилачке војске Југославија у биткама на Неретви и Сутјесци, које су допринеле јачању снаге и угледа Народноослободилачког покрета, како у земљи, тако и у иностранству, као и након капитулације Италије, указала се потреба да се предузму значајнији кораци на изградњи чврстих темеља будуће Југословенске државе. Основе народне власти су постављене формирањем народноослободилачких одбора у ослобођеним местима већ првих дана устанка. Њихова организација и надлежности су уједначене на Првом заседању Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије (АВНОЈ) у Бихаћу 26. и 27. новембра 1942. године. Том приликом АВНОЈ је конституисан као општенационално и општепартијско политичко представништво Народноослободилачке борбе у Југославији, која се ослања на народноослободилачке одборе и масовне антифашистичке организације, партијске и ванпартијске. Оно тада није било конституисано као врховни орган државне власти.

У том смислу, у Јајцу је 29. и 30. новембра 1943. године одржано Друго заседање АВНОЈ-а, на коме је АВНОЈ конституисан у законодавно и извршно представничко тело Југославије, успостављен је Национални комитет ослобођења Југославије (који је имао улогу владе), а избегличкој влади и краљу Петру II Карађорђевићу је забрањен повратак у земљу до завршетка рата. Том приликом је донета Декларација, којом су усвојене следеће одлуке:

1. Да се АВНОЈ конституише у врховно законодавно и извршно представничко тело Југославије, као врховни представник суверенитета народа и државе Југославије као целине и да се успостави Национални комитет ослобођења Југославије, као орган, са свим обележјима народне владе, преко којег ће АВНОЈ остварити своју извршну функцију.

2. Да се издајничкој југословенској избегличкој "влади" одузму сва права законите владе Југославије, и забрани да представља народе Југославије ма где и ма пред ким.

3. Да се прегледају сви међународни уговори и обавезе које су у иностранству у име Југославије склопиле избегличке „владe“, у циљу њиховог поништења или поновног склапања, односно одобрења и да се не признају међународни уговори и обавезе које би у будуће у иностранству евентуално склопила избегличка такозвана „влада“.

4. Да се Југославија изгради на демократском федеративном принципу као државна заједница равноправних народа.

5. Да се сви закључци формулишу у посебним одлукама АВНОЈ-а.

Спроводећи тачку 5. у дело, АВНОЈ је донео шест посебних одлука, којима су одлуке из Декларације разрађене. Такође, одлуком број 7 Председништва АВНОЈ-а од 30. новембра 1943. године, Врховном команданту НОВ Југославије Јосипу Брозџу Титу додељено је звање Маршала Југославије.

Након ослобођења и спроведених избора, 29. новембра 1945. године је на седници Уставотворне Скупштине донета декларација којом је проглашена Федеративна народна република Југославија и којом је укинута монархија. Све државе, настале после разбијања СФР Југославије баштине тековине ове декларације, али ни једна не слави дан када је успостављено републиканско уређење у земљи чији су саставни део до скоро биле. Србија је отишла чак и корак даље, иако република према Уставу, она је увела монархистичка знамења и монархистичку химну, што је нон-сенс без преседана.

POSLEDNJE PISMO IVO LOLE RIBARA OCU IVANU

Piše: BUKA

Objavljeno:

02.12.2013. u 10.02h

Pisano 24. Novembra 1943. godine

Ivo Lola Ribar napisao je ovo, poslednje pismo ocu Ivanu 24. Novembra 1943. godine, tri dana pre svoje pogibije na Glamočkom polju... Dragi tata, ti znaš koliko smo se uvek, a naročito zadnjih godina, mi, tvoji sinovi, ponosili tobom i majkom, ti znaš koliko te volim. Znaj da ću učiniti sve da svojim životom, radom i ljubavlju bar delimično nadoknadim tebi i našoj dragoj majci ovu veliku bol, sada kada ostajem tvoj jedini sin.

„Dragi moj tata!

Iako se još – kažu ne zna sigurno, ja znam i osećam u trenutku kada ti ovo pišem, da našeg dragog, dobrog Jurice više nema. Pao je, kao i toliki drugi, u borbi za slobodu domovine, tamo negde oko Kolašina u tamnim crnogorskim krševima.

Reći su suviše, dragi moj tata, reći ne mogu izraziti svu težinu udarca koji nas je zadesio.

Voleo bih stotinu puta i radi njega koji je bio bolji od mene i radi svih nas, da sam ja pao na njegovo mesto. Ali, eto, dogodilo se drugačije. Nikada ova rana neće zaceliti. Ja sam samo godinu dana posle moje Slobode izgubio brata – dva bića koja sam toliko voleo, a koja su bila na pragu života. Ali znam kako je tek tebi, dragi tata, koji si izgubio sina, našeg mezimca.

Nemoj plakati, ne daj se tata! Naš Jurica nije pao sam – on je za večna vremena deo one plejade sinova ove zemlje koji su, davši svoj život za nju, stvorili njenu čistu slavu, njenu besmrtnost. Njegova krv traži osvetu. Njegova žrtva nas obavezuje da dovršimo delo! Ne radi se više o ličnoj sreći – radi se o obavezi prema našim mrtvima, o obavezi prema živima. Izvršiti tu obavezu, živeti i vršiti svoju dužnost, ti je naše.

Oprosti, što sve ovo pišem, ja znam da ti to sve znaš: mi svi znamo da si pokazao i dokazao da to znaš. Ja znam da ćeš i ovaj strašni udarac znati da podneseš. Ne daj se! Ostani miran, sposoban da do kraja izvršimo svoju dužnost, tata! Naš dragi Jurica to traži od tebe. Pomisli kolika bi bila njegova žalost kada bi doznao da svojim držanjem nismo bili dostojni njega. Biti slab – to bi značilo izdati njega i njegovu žrtvu!

Mi svi, i ja, danas naročito, naša zemlja, za koju je umro naš Jurica, trebamo te, trebamo tvoje misli, tvoj rad, tvoje zdravlje, tvoj život, dragi tata.

Moja Sloboda, onako mala i nežna, pošla je u smrt kao u šetnju, s osmehom, koji je uvek bio njezin. Naš Jurica prošao je kroz sto okršaja, pao je kao ratnik. Svesno, mirno, vedro, kako je i živio. Tata, nikada ni za čas to ne smemo zaboraviti, domovina neće!

Jurica nije mrtav. On živi u srcima naših naroda, on živi dalje u nama. On živi u našim borbama, poredama, čije je svitanje već vidljivo. Teško mi je, tata, što nisam sa tobom u ovom času. Ali ti nisi sam, ti nisi otac samo moj, već hiljade i hiljade mladih, kao što je bio naš Jurica, s drugovima s kojima je živio i koje je voleo. Voli ih i ti još više nego danas! I znaj, da oni svi dele našu bol, da smo jedno s drugovima koji su s nama. Divno je imati takvu porodicu!

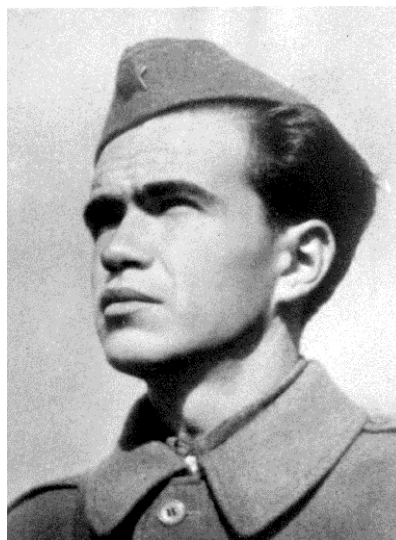
To je naš put – put naše dužnosti i volje, put našeg Jurice.

Budi jak, dragi tata! Ne usami se, ne daj se, stegnimo zube, stisnimo šake radom i borbom, samo tim ćemo biti dostojni njega. Ja znam, ja sam siguran, da ćeš biti jak.

Dragi tata, ti znaš koliko smo se uvek, a naročito zadnjih godina, mi, tvoji sinovi, ponosili tobom i majkom, ti znaš koliko te volim. Znaj da ću učiniti sve da svojim životom, radom i ljubavlju bar delimično nadoknadim tebi i našoj dragoj majci ovu veliku bol, sada kada ostajem tvoj jedini sin.

Mi smo se uvek dobro, sjajno slagali – tako i još bolje će biti u budućnosti, u našem zajedničkom radu, životu i borbi. Budimo dostojni našeg mezimca, dragi tata.

Mnogo te voli tvoj sin Lola“

КОМУНИСТИ СРБИЈЕ ОБЕЛЕЖИЛИ ФОРМИРАЊЕ 31. СРПСКЕ УДАРНЕ БРИГАДЕ У ЛЬИГУ

Дана 28.09.2017. године у Љигу је обележен дан оснивања 31. Ударне бригаде. Својим присуством скуп је увеличао једини преживели борац друг Петковић Живота из места Лалинаца рођен 1927. године. Борци 31. Ударне бригаде су учествовали у ослобођењу Београда а по казивању старине на Сремском фронту изгубили су пет стотина бораца, а три стотине двадесет пет их је било рањено. На меморијалном скупу су били присутни и потомци палих бораца. Венце су поред организатора Партије „Комунисти Србије“ положили и друге организације

које негују традиције НОБ. Иницијатор овог меморијалног скупа је председник комитета Комуниста Србије из Љига друг Мирослав Спасојевић.

СЛАВА ИМ И ХВАЛА!

СМРТ ФАШИЗМУ, СЛОБОДА НАРОДУ!

ODNOS KOMUNISTA PREMA RELIGIJI U SFRJ

Već 28 godina se šire bezočne laži da su komunisti zabranjivali slobodu veroispovesti u SFRJ. Povodom toga prikazujemo izvod iz **PROGAMA SKJ koji je usvojen na 7.Kongresu SKJ 1958. godine**. Ovaj Program predstavlja suštinu naših programskih osnova u kojima se jasno vidi mesto religije u socijalističkom društvu.

IDEJNA BORBA KOMUNISTA PROTIV RELIGIOZNIH I DRUGIH ZABLUDA I PREDRASUDA

Dosledno zastupajući svoj marksistički materijalistički pogled na svet, jugoslovenski komunisti znaju da se religija, koja se rađa i održava u određenim istorijskim uslovima materijalne i duhovne zaostalosti ljudi, ne može otkloniti administrativnim sredstvima, već neprekidnim razvijanjem socijalističkih društvenih odnosa, širenjem naučnih saznanja i opštim podizanjem ljudske svesti, čime se progresivno ostvaruje čovekova stvarna sloboda i likvidiraju materijalno-duhovni uslovi za razne zablude i iluzije.

Marksizam, kao pogled na svet i idejna osnova praktične delatnosti komunista, nespojiv je sa bilo kakvim religioznim ubeđenjima. **Stoga pripadnost Savezu komunista Jugoslavije ne dopušta nikakvo religiozno verovanje.** Boreći se idejnim sredstvima protiv svake vrste predrasuda i oslanjajući se pri tom na tekovine prirodnih i društvenih nauka, komunisti u isto vreme poštuju pravo građana Jugoslavije da pripadaju jednoj od verskih zajednica priznatih Ustavom i zakonima, kao i da praktički vrše svoje religiozne običaje i da zbog svog religioznog ubeđenja i vršenja religioznih običaja ne snose nikakve posledice u svojim društvenim i političkim pravima. Komunisti će se pri tom odlučno suprotstavljati svim pokušajima da se religiozna osećanja iskoriste u političke svrhe ili da crkva bude uporište antisocijalističkih snaga. Smatrajući verska osećanja ličnom i privatnom stvari svakog građanina, komunisti su za doslednu primenu principa slobode veroispovesti i za dosledno ostavarivanje načela o odvajanju crkve od države i škole od crkve.

74. ГОДИШЊИЦА ЧЕТНИЧКОГ ПОКОЉА У ВРАНИЋУ

Покољ у Вранићу је био злогласни четнички покољ становника београдског насеља Вранић, крајем децембра 1943. године.

Током ноћи 20/21. децембра 1943. Први батаљон Посавске бригаде Авалског корпуса ЈВуО извршио је масовни покољ цивила (углавном стараца, жена и деце) села Вранић 30 километара од Београда. Подељени у три групе, четници су извршили покоље у 14 кућа у селу чији су поједини чланови били сумњичени за одржавање везе са партизанима. У свим кућама побијени су сви укућани, осим петоро који су случајно преживели.

Овај масакр био је најмасовнији у низу децембарских покоља на територији Авалског корпуса ЈВуО. Покољ у Вранићу је био ноћу 20 и 21. а покољ у Болечу наредног дана. На послератном суђењу у Београду, одговорност за злочине је стављена на терет Дражи Михаиловићу.

Прва на реду била је кућа Стевана Пантића, носиоца албанске споменице. У његовој кући масакрирано је свих 10 укућана, укључујући и једногодишњег Љубомира. Шеснаестогодишња Видосава – Вида, кћи Милијана Пантића, случајно се затекла у кући на конаку, јер је волела да се дружи са синовима стрица Јована који је био у заробљеништву. То ју је стајало живота, док је осталих шест чланова породице Пантић остало живо јер су ноћили у другој кући, неколико десетина метара удаљеној, за коју четници нису знали да служи за становање.

Учесници овог крвавог пира за „успешно извршење задатака“ под командом Спасоја Дрењанина-Зеке унапређени су и похваљени од четничке врховне команде.

КОМУНИСТ - Информативни билтен УГ Комунисти Републике Србије
Београд, ул. 8. Црногорске бригаде бр. 6,

Тел/факс: (+381) 011 351 44 78; жиро рачун: 160-0000000330367-24

Дежурства у редакцији: понедељак, среда, петак 10:00 - 15:00

Главни и одговорни уредник мр Светозар Маркановић
Редакција: Владислав Милосављевић, Драган Гаћеша, Миклош Олајош Нађ,
Дејан Јовановић, Предраг Јовановић.

E-mail: komsrb@mts.rs Web: www.komunistisrbije.rs

**ПОСЕБНУ ЗАХВАЛНОСТ ИЗРАЖАВАМО ОРГАНИЗАЦИЈИ JUGOCOORD
(COORDINAMENTO NAZIONALE PER LA JUGOSLAVIA-ONLUS) КОЈА ЈЕ
ФИНАНСИЈСКИ ПОМОГЛА ИЗДАВАЊЕ ЧАСОПИСА**

БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Тираж: 2000 примерака Штампа: Д.О.О. „Штампа“ - Рума

IN MEMORIAM

Jasna Tkalec (1941–2017.)

Napustila nas je naša drugarica Jasna Tkalec istaknuti komunista i marksistički teoretičar. Veoma nam je žao što nas je zauvek napustila Jasna Tkalec, naša drugarica i veliki saborac za jedno humano društvo po meri čoveka. Ona je svojim intelektom i britkom analizom društvenih tokova osvetljavala put borbe jugoslovenskih komunista od početaka nastajanja SK – PJ i posle, kada su nastajale KP na jugoslovenskim prostorima. Ona, kao i mi, nikada nije prihvatila razbijanje SKJ i znala je da su to zlodelo učinili profita gladni nacio–šovinisti. Mi, njeni drugovi iz Partije „Komunisti Srbije” izgubili smo našu dragu drugaricu, ali će sećanje na nju ostati u našim srcima i nikada je nećemo zaboraviti. Njen primer, da morano stalno učiti, čitati i pisati, kao oblik borbe istinskih levičara, ostaće nam zauvek kao putokaz.

Neka je večna slava i hvala Jasni Tkalec!

Smrt fašizmu – sloboda narodu!

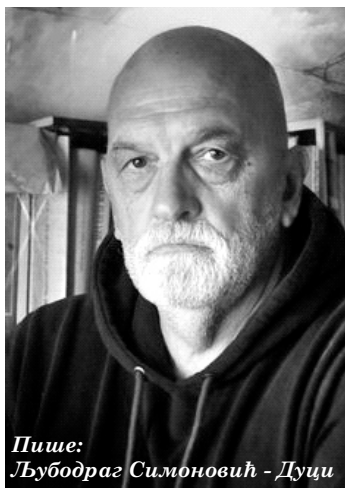
Бранко Јовановић (1957-2017)

Наш друг и саборац **Бранко Јовановић** из Љига трагично је преминуо дана 26.12.2017.године. Бранко је рођен 1957. године у Љигу. Свој партијски рад је започео на Правном факултету у Београду где је вршио функцију секретара комитета студентске организације. По повратку у Љиг изабран је за секретара општинског комитета СКЈ. Био је један од иницијатора формирања организације „Комунисти Србије“ у Љигу и остао активни члан све до своје смрти. Друг Бранко ће остати запамћен као непоколебљиви револуционарни Марксиста-Лењиниста који је увек био у

првим редовима борбе за социјалну правду и социјалистичко друштво.

НЕКА МУ ЈЕ ВЕЧНА СЛАВА И ХВАЛА.

Пише:
Љубодраг Симоновић - Дуци

УСТАЈ РАДНИЧЕ!¹

„Време живота човечанства истиче. Све интензивнији процес деструктивне капиталистичке репродукције све драматичније скрађује период у којем човечанство може да спречи уништење живота на планети. Време је почело да тече уназад – од нултог еколошког граничника чијим је прекорачењем судбина човечанства запечаћена. Почело је одбројавање. Човеку не преостаје друго него да се бори за опстанак. Он мора да верује да човечанство може да опстане, што значи да је могуће укинути капитализам и створити нови свет. Човек не сме да дозволи да га свакодневни живот и владајућа пропагандна машинерија доведу у такво психичко стање да дигне руке од свега и преда се ништавилу – које га води у смрт. Вера у будућност постала је не само основни есенцијални,

већ основни егзистенцијални императив. Зато је усамљеност најопаснија болест коју ствара капитализам. Усамљени човек који је изгубљен у деструктивном капиталистичком ништавилу доживљава уништење живота и човечанства као коначно ослобођење од свих мука и од обавезе да буде човек, што значи да има одговорност за опстанак света. Најгоре што човеку може да се деси је да изгуби људску топлину, а то значи потребу за људима. Само човек који није изгубио најсуштаственију људску особеност, потребу за људима, може да жуди за хуманим светом. Када у човеку нестане људске тоpline он постаје мртавац који хода.

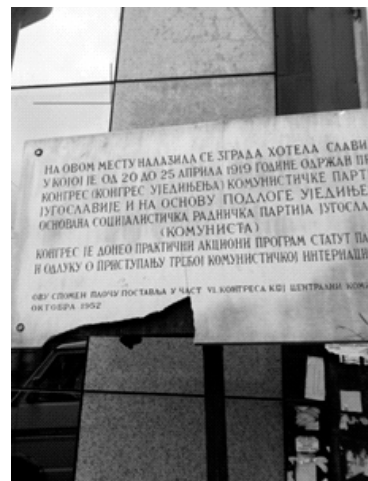
Невероватна је величина зла које капитализам наноси људима... Невероватна је количина патње коју човечанство доживљава... А нови, хумани свет је на дохват руке. Треба се, само, организовати и борити.“

¹Текст из књиге Дуција Симоновића

АПЕЛ ЗА РЕКОНСТРУКЦИЈУ ОШТЕЋЕНЕ СПОМЕН ПЛОЧЕ НА СЛАВИЈИ

Партија „Комунисти Србије“ обратила се надлежним органима града Београда, ради обнављања оштећене Спомен плоче посвећене оснивачком Конгресу Социјалистичке Радничке Партије Југославије (Комуниста). Спомен плоча је оштећена током извођења радова на реконструкцији “Трга Славија” (Трг Димитрија Туцовића).

Напомињемо да Спомен плоча стоји неоштећена још од 1952. године, када је постављена, па се надамо да ће се предузети потребне мере за њено обнављање.

ГРАДСКОМ ЗАВОДУ ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ – БЕОГРАД

Поштовани,

Приликом реконструкције улице Булевар Ослобођења и Трга Славија, дошло је до оштећења Спомен плоче постављене испред хотела „Славија“ која је посвећена датуму оснивања **СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ РАДНИЧКЕ ПАРТИЈЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ (КОМУНИСТА)**. Молимо вас да као надлежна институција предузмете мере како би се на истом месту поставила нова плоча са оригиналним текстом.

С поштовањем,
Удружење „Комунисти Републике Србије“.

75 ГОДИНА

АВНОЈ-а